

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

75. vuosikerta

3 / 2022

**Junioreiden EM-joukkue
juhli neljää kultaa
ja kahdeksaa mitalia**

**Maire Rautakoski
– Keilailu elämän
mittaisena intohimona**

**Pekka Korpi
– Maailman paras
kilpailunjohtaja**

PEPPI KONSTERI UNELMAVIREESSÄ

**– Naisten ja junioreiden
Euroopan mestari**

Puheenjohtajan palsta

Keilailuliiton valiokunnat

TÄLLÄ KERTAA haluan kertoa teille koko Keilailuliiton toimintaan tärkeänä osana kuuluvasta valiokuntatoiminnasta, jota lähes neljäkymmentä Keilailuliiton jäsentä ansiokkaasti hoitaa vapaaehtoisena luottamustehtävänä. Näiden tiimien hieno työ jää helposti usein huomaamatta ja kiittämättä.

Käytännössä meillä on nykyisin viisi operatiivista valiokuntaa, joista jokainen kehittää oman alueensa toimintaa ja tekee niistä kansalliset linjaukset. Lisäksi on **talous- ja työvaliokunta**, jonka päätehtävä on arvioida ja seurata, miten Keilailuliitto käyttää rahaa ja mihin. Se valmistee mm. budjetit ennen niiden hyväksyntää liittohallituksessa ja valtuustossa. Työ- ja talousvaliokuntaa vetää aina SKL:n PJ eli allekirjoittanut.

Iso rooli on **kilpailu- ja sarjavalikunnalla**, jota vetää **Jarmo Tamminen** Hyvinkäältä. Valiokunta vastaa kansallisesta kilpailutoiminnasta ja siihen liittyvistä säännöistä. Ko. valiokunta vastaa myös useimpien SKL:n omistamien kilpailujen säännöistä, kuten valtakunnansarjoista, SM-kilpailuista ja Finnish Mastersista ja sen finaalista. Koska oleellinen osa kilpailusääntöjä ovat myös tekniset vaatimukset palloille ja halleille, niin entisen teknisen valiokunnan tehtävät sulautettiin tähän valiokuntaan vuonna 2020. Nykyisin tällä yhdellä valiokunnalla voidaan varmistaa yhdenmukaiset ja johdonmukaiset kilpailusäännöt ja myös toimiva runkokalenteri koko kaudelle, millä mm. minimoidaan isoimmat pääkisojen päällekkäisyydet. Koska useimmille keilahalleille hyvin toimivat kilpailut ovat tärkeä asia ja päinvastoin, on kilpailuvaliokunnassa tätä nykyä 4 keilaavaa hallivastaavaa, jotka edustavat jopa 7 eri keilahallia (Pori, Tapiola, Sello, Tali, Ruusula, Kauppi, Jyväskylä).

Nuoriso- ja koulutusvaliokuntaa on vetänyt kevästä 2021 alkaen **Teija Laukkanen** Kuortaneelta. Valiokunnalla on kaksi tärkeää roolia. Toisaalta se vastaa valtakunnallisesta juniori- ja nuorisotoiminnasta ja siihen liittyvistä tapahtumista kuten Finnish Youth Ranking-sarjasta (entinen Junnu-Tour) ja viime kevään Idols and Future Stars -tapahtumasta Kaupissa. Toisaalta valiokunta vastaa myös valtakunnallisesta keilailukoulutuksesta, josta hyvänä esimerkkinä on vastikään uudistettu aluevalmennustoiminta.

Naisvaliokunta perustettiin keväällä 2021 kehittämään ja aktivoimaan naiskeilailua Suomessa. Valiokuntaa vetää **Heidi Manninen** Paimiosta. Keskeisenä aktiiviteetina valiokunta suunnitteli ja käynnisti kaudelle 2021-22 **Keilaajattaret on Tour** -sarjan, jossa naiskeilaajat saivat kauden aikana pisteitä keskinäisen menestyksensä mukaan 35 eri kilpailussa ympäri Suomen. Lopuksi pidettiin Kuopiossa hienot finaalit kesäkuussa sekä yli 175 että alle 175 keskiarvon sarjoissa.

Jo ensimmäisenä vuonna tour näytti voimansa ja aktivoi selkeästi naiskeilaajiamme ja näinollen samanlainen tour järjestetään myös kuluvalla kaudella hiukan halleja vaihtaen.

Naisvaliokunnalla on myös iso rooli tuoda nyt uusi **Rookies on Tour** -sarja aloittelijoille (naiset ja miehet). Tämä tour on tarkoitettu kaikille kahden edellisen kautena tai kuluvan kauden aikana rekisteröityneille alle 175 keskiarvon keilaajille. Tulolistatkin lasketaan omin erillisin tasoituksin 100-175 / 70%. Itse asiassa teimme SKL:ssä osin juuri tätä varten keilailun aloittamista tukevan uuden sääntömuutoksen tälle kaudelle eli, kun heittää nyt ensimmäisen kilpailunsa, on valtakunnallinen keskiarvo aluksi tasan 100 (ennen 180). Kun sarjoja on 6 täynnä, niin seuraavan viikon päivitysajossa keskiarvo päivittyy todelliseksi kausikeskiarvoksi. Näin ei enää tarvitse heittää 24 sarjaa saadakseen oikean keskiarvon. Löydät molempien Tourin tarkat säännöt ja kaikki 35 kilpailua selaamalla liiton sivuilta kohdasta kilpailutoiminta. Vaikka tämä Tour on tarkoitettu kaikille aloittelijoille, niin Naisvaliokunta on ansiokkaasti ottanut myös tämän Rookies on Tourin omiin hoteisiinsa, koska tourit tukevat toisiaan.

Veteraanivaliokunta, jota ansiokkaasti veti 10 vuotta **Pekka Vuorio** Hämeenlinnasta, sai nyt kesällä 2022 uuden vetäjän: **Mikko Isakow** Kouvolasta. Valiokunta on perustettu hoitamaan veteraanien järjestö- ja kilpailutoimintaa Suomessa, joista keskeisimpänä on veteraanien valtakunnansarja, mutta myös esimerkiksi veteraanien liittomyly. Veteraaneja on jäsenistöstä nykyisin lähes 60 %, joten valiokunnan todella tärkeä rooli on kiistaton. Hyvänä esimerkkinä on kaikille SKL:n keilaajille sovitettu vakuutus, joka kattaa keilasuurituksessa tulneiden äkillisten vammojen hoidon 100 euron omavastuulla. Tämä vakuutus on kaikille ja erityisesti veteraanikeilaajille erinomaisen tuki lajin turvalliselle harrastamiselle.

Parakeilailun valiokunta perustettiin noin 5 vuotta sitten hoitamaan kansallista kilpailutoimintaa, samalla kun parakeilaajat siirtyivät vammaisurheiluliitosta SKL:n jäseniksi. Erityisvastuina ovat Parakeilailun SM-kisat, Parakeilacup ja Parakeilailun arvokilpailuihin osallistuminen. Parakeilailun valiokuntaa vetää **Toni Toivonen** Vantaalta.

Valiokuntien välillä on sovittu yhteistyötä niin, että kilpailuvaliokunnan tekemät linjaukset esimerkiksi SM-kilpailuista ja valtakunnansarjoista katselmoidaan erikseen myös asianomaisissa valiokunnissa ennen asioiden vahvistamista liittohallituksessa. Kaikki valiokunnat käyvät myös vuorollaan liittohallituksessa kertomassa toiminnastaan ja suunnitelmistaan. Valiokuntien puheenjohtajat valitsee liittohallitus ja valiokuntien vetäjät taas valitsevat itse jäsenensä. Kaikki valiokunnat ja niiden jäsenet löydät täältä: www.keilailu.fi/keilailuliitto/organisaatio. Jos jonkun valiokunnan toiminta kiinnostaa tai muuten haluatte lisätietoa, voitte olla yhteydessä joko valiokunnan vetäjään tai johonkin valiokunnan jäseneneen.

Terveisin,
OLLI HOSSI
puheenjohtaja
Suomen Keilailuliitto

Sisältö

NUMERO 3 / 2022

- 2 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
Keilailuliiton valiokunnat
- 3 SISÄLLYS
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA
Huikeita saavutuksia ja isoja päätöksiä
- 5 JUNIOREIDEN EM-KILPAILUT
Suomelle neljä kultaa ja kahdeksan mitalia
- 10 TULOSTEN TAKANA: MAIRE RAUTAKOSKI
Elämän mittaisesta intohimosta
- 12 PEKKA KORPI
Maailman paras kilpailunjohtaja
- 16 KEILAILUVALMENTAJA JARKKO SIPILÄ
Innostaa uudet keilaaajat peruskurssien kautta
- 18 VALMENNUS- JA KOULUTUSTOIMINTA VILKASTUU
KORONAN JÄLKEEN
- 19 NAISTEN EM-KILPAILUSTA SUOMELLE KOLME MITALIA
Peppi Konsteri voitti kultaa
- 23 JÄRVINEN JÄRKEILEE
Kelpaisiko alueorganisaatio?
- 24 KEILAAJATTARET ON TOUR JATKUU
Rookies on Tour kumppanina
- 27 PIRITTA KANTOLA
Asioita ja tekijöitä menestyksen takana
- 28 JOONAS JÄHI
EM-kulta ei sammuttanut nälkää
- 29 OSKU PALERMAA
Kansainvälisen keilailuliiton pelaajayhdistyksen varapuheenjohtajaksi
- 30 KUN KEILAILUMAAILMA MULLISTUI
- 33 JUHO RISSANEN JUHLI FINNISH MASTERSIN
LOPPUTURNAUKSEN VOITTOA

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

SUOMEN KEILAILULIITTO

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 10 000

PAINOPAIKKA Lehtisepät Oy, Lahti

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailu- ja hallintokoordinaattori Olli Pakonen, puh. 050 431 0710, olli.pakonen@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

Palvelukoordinaattori Tiina Keiriö, puh. 050 478 4466, tiina.keirio@keilailu.fi

www.keilailu.fi

Osoitteenmuutokset omaan paikallisliittoon.

KANNEN KUVAT Henri Havusela

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1500 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 1000 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 500 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 300 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

UUOSI 2022

	ilmestyy	aineisto
	viikolla	viimeistään
Nro 4	52	7.12.

Toiminnanjohtajan palsta

Huikeita saavutuksia ja isoja päätöksiä

Suomen keilailun menestys globaalisti yhdessä harrastetuimmassa ja myös kilpaillussa lajissa on ollut viimeisen vuoden aikana varmasti historiallisen menestyksenkäs, ainakin kaikki palloilulajit maassamme huomioiden.

Maaailman kattojärjestön IBF:n kilpakeilailun piiriin kuuluu 114 maata, menestyminen ja mitalit pienelle Suomelle eivät irtoa helposti, ne vaativat kovaa työtä pelaajilta ja myös valmennukselta asiantuntijaverkostoineen sekä suunnitelmallisuutta kohti tavoitteita.

Suomi on saavuttanut keilailun arvokilpailuista alle vuoden ajanjaksolla, marraskuusta 2021 syyskuuhun 2022, yhteensä huikeat 38 EM- tai MM-mitalia. Lämpimät onnittelet tästä saavutuksesta vielä kerran koko maajoukkueryhmälle valmentajineen ja asiantuntijoineen, teette loistavaa työtä.

Pelaajan ihan ensimmäinen kosketus lajiin ja tuleva keilaajan polku alkaa ruohonjuuritasolta, jonka työn merkitystä ei voi liikaa korostaa. Paikallisliittojen ja seurojen hyvin suunniteltu toiminta alkaen peruskurssien järjestämisestä ja esimerkiksi viikoittaiset ohjatut kerhotoiminnat luovat hyvän pohjan keilaajan lajiin saamiselle ja erityisesti myös kehittymiselle. On ollutkin ilo huomata toiminnan aktivoituminen viimeisen vuoden aikana, kun muun muassa peruskurssimainoksia on lähes päivittäin nähtävissä sosiaalisessa mediassa eri paikkakunnilla läpi Suomen. SKL on lähettänyt tähän valmiit kurssimateriaalit ja tarvittaessa niitä saa pyytämällä allekirjoittaneelta. Esimerkillisestä peruskurssin järjestämisestä voit lukea tämän lehden sivulta 16.

Myös ohjattuun junioritoimintaan löytyy hyviä malleja. Kysykää ja pyytäkää vaan rohkeasti, autan enemmän kuin mielelläni.

Vuoden 2023 talousarviota valmistellaan parasta aikaa. Yhtenä merkittävimpänä hankintana siihen tulee sisältymään SKL:n uuden rekisteriohjelman hankkiminen.

Nykyinen ohjelmistotoimittaja on kertonut, että tämänhetkinen käyttämämme järjestelmä on teknisesti vanhentunut monilta osin ja edellyttäisi täydellisen koodin ajantasaistamisen. He ovat kertoneet, että molemmille osapuolille paras ratkaisu olisi, jos voitaisiin sopia siirtymäajasta uuden korvaavan järjestelmän hankkimiseksi joltakin toiselta toimittajalta.

SKL onkin ryhtynyt toimiin ja kilpailutuksen sekä haastatteluiden jälkeen päättänyt jatkaa neuvotteluita yhden ohjelmistotoimittajan kanssa. Uusi rekisteriohjelma on tarkoitus ottaa käyttöön ensi vuoden aikana.

Kansainvälinen lajin kattojärjestömme, International Bowling Federation, toiminta tai pikemminkin toimimattomuus asettaa haasteita tulevan vuoden budjettiin. SKL:n hallitus teki elokuussa yksimielisen päätöksen olla lähettämättä maajoukkuetta Australian Brisbanessa marraskuussa 2022 pelattaviin henkilökohtaiseen ja joukkue-World cupiin. Merkittävimpiä perusteluita tähän päätökseen olivat taloudelliset syyt ja IBF:n toiminnan epäselvä tilanne ja sen aiheuttamat riskit osallistumisen suhteen.

Vuoden 2023 arvokilpailuista ja niiden järjestäjistä emme ole saaneet mitään tietoa.

Oikein hyvää ja kaatorikasta kautta kaikille!

SAMI JÄRVILÄ

Suomen junioreiden EM-joukkue 2022: Lenni Juutilainen, valmentaja Juha Immonen, Tiimari Laukkanen, Roni Leskinen, Pinja Laukkanen, valmentaja Heli Turja, Mila Nevalainen, Peppi Konsteri, Jani Soukka ja Luukas Väänänen.

Neljän EM-kullan ja kahdeksan mitalin matka Ranskaan – **Junioritytöt ja -pojat loistivat**

Suomi lähti isoin odotuksin junioreiden EM-kilpailuihin Ranskan Wittelsheimiin, mutta tästäkin huolimatta sekä poikien että tyttöjen joukkue onnistui ylittämään itsensä monessa kohdassa ja ensimmäistä kertaa 2000-luvulla Suomen joukkue saavutti junioreiden EM-kisoista neljä kultamitalia. Kirkkaimmat mitalit olivat poikien joukkueelta, Peppi Konsterin All Event -kulta, Tiimari Laukkanen Euroopan mestaruus singlestä sekä Konsterin ja Mila Nevalaisen parikulta. Yhteensä Suomi saavutti kahdeksan mitalia ja jokainen pelaaja palasi Suomeen vähintään yksi mitali kaulassaan.

TEKSTI JA KUVAT: **HENRI HAVUSELA**

Poikien joukkueelta kahdeksan vuoden tauon jälkeen oli upea saavutus ja loppuottelussa Suomi voitti Ruotsin.

SUOMI EI ole saavuttanut junioreiden EM-kilpailuista aikaisemmin 2000-luvulla neljää kultamitalia ja viimeksi tällainen kultasaalis osui Suomen joukkueelle vuonna 1992, jolloin Suomi juhli peräti kuutta kultaa. Vuoden 2017 kotikisoissa Suomi saavutti 8 mitalia, mutta kultaisia niistä oli yksi, **Niko Oksasen** All Event -mestaruus.

Tämän vuoden joukkueessa Suomella oli pelaajien nuoresta iästä huolimatta paljon arvokilpailukokemusta, kun arvokisadebytant-

teja olivat ainoastaan **Tiiamari Laukkanen** ja **Roni Leskinen**.

Mitalijahtiin haasteiden kautta

Suomen joukkue sai yllättäviä haasteita vain noin 15 tuntia ennen kuin lennon piti lähteä Helsinki-Vantaan lentokentältä: Lufthansa perui yllättäen lähtöpäivän kaikki lentonsa lentäjien 24 tunnin lakon takia.

Koska lentoja sekä vapaita paikkoja oli erittäin rajallisesti määränpään Basel-Mul-

housen lentokentälle, hetken oli epävarmuus siitä, millä aikataululla Suomen joukkue saadaan määränpään. Lopulta Suomen joukkue menetti määränpäässä ainoastaan kisojen epäviralliset harjoitukset, kun korvaavat lennot löytyivät lähialueen toiselle lentokentälle, Sveitsin puolelle Zurichiin, josta kilpailujärjestäjät saivat bussikuljetuksen Suomelle ja joukkue ehti ajoissa perille.

Ylimääräiset asiat jätettiin taakse ja pelaajat pääsivät keskittymään suorittamiseen radoilla. Suomen mitalijahdin aloittivat Roni Leskinen ja **Lenni Juutilainen**, jotka ottivat kisojen avausosion poikien parikilpailusta pronssia.

Leskisellä ja Juutilaisella ei jäänyt mahdollisuuksia välierässä, kun kaksikko taipui ennätystahtia keilanneita kisojen ennakkosuosikkeja **Robin Ilhammaria** ja **Carl Eklundia** vastaan. Ilhammar keilasi 300 pisteen sarjan ja Eklund komppasi pariaan komealla 246 pisteellään, välierä ruotsalaisille yhteispistein 546-406.

Leskiselle uransa ensimmäisenä arvokisapäivänä mitali kaulaan ja samoin Juutilaiselle pronssi oli hänelle ensimmäinen arvokisamitali.

– Aika sanoin kuvailematon fiilis kyllä on, en välttämättä odottanut mitalia näin nopeasti. Oli mukava pelata Lennin kanssa ja meillä oli hauskaa radoilla. Tiesimme, että vastus on

Suomen joukkue junioreiden EM-kilpailuissa Wittelsheimissa 2022

(nimi, seura, asuinpaikkakunta):

Tytöt:

Peppi Konsteri Giants, Tampere
Pinja Laukkanen Nasevat, Salo
Tiiamari Laukkanen Bay, Kuortane
Mila Nevalainen GB, Hämeenlinna

Valmentajat:

Tyttöjen joukkue: Heli Turja
Poikien joukkue: Juha Immonen

Pojat:

Lenni Juutilainen Mainarit, Kuortane
Roni Leskinen Bay, Lahti
Jani Soukka GB, Kalajoki
Luukas Väänänen Mainarit, Joensuu

välirässä kovin mahdollinen, Leskinen sanoi avauspäivän jälkeen.

Seuraavaksi pelattiin tyttöjen parikilpailu, joka päättyikin suomalaisjuhliin ja Maamme-lauluun mitalienjaossa, kun vuonna 2019 tyttöjen parikultaa juhlineet **Peppi Konsteri** ja **Mila Nevalainen** onnistuivat uusimaan EM-kultansa näissä kisoissa. Loppuottelussa suomalaiskaksikko voitti selvin lukemin 444-332 ruotsalaisparin **Nicole Layrissenin** ja **Alice Lindqvistin**. Kovin odotuksin parikilpailuun lähteneet Konsteri ja Nevalainen kestivät paineet upeasti ja olivat myös karsinnan ykköspari.

– Tuntuu todella hyvältä, eikä voittamiseen ikinä väsy. Meillä oli todella hyvä keilailupäivä tänään ja erittäin hyvä henki radoilla. Teimme muutokset yhdessä, enkä voisi parempaa paria toivoa kuin Mila, Konsteri tunnelmoi palkintojenjaon jälkeen.

Myös Nevalainen kehuu vuolaasti Konsteria ja arvostaa kultamitalin korkealle.

– Tämä merkitsee minulle kaiken. Varsinkin, kun tämä on meille viimeinen juni-orivuosi ja viimeiset junioreiden EM-kisat. Ihan sanoin kuvailemattoman hyvältä tämä tuntuu ja juuri tämän ihanan ihmisen kanssa, Nevalainen hehkutti.

Eipä tiennyt Suomen joukkue, että Konsterin ja Nevalaisen kultajuhlien jälkeen seuraavan kilpailuosion jälkeen kaikilla pelaajilla on mitalit kaulassa.

Poikien joukkuekulta Suomeen pitkän tauon jälkeen - Tyttöille joukkuepronssia

Poikien EM-joukkue venyi upeaan suoritukseen junioreiden EM-kilpailuissa Ranskan Wittelsheimissa voittamalla kultaa joukkuekilpailussa. Lenni Juutilainen, Roni Leskinen, **Luukas Väänänen** ja **Jani Soukka** voittivat loppuottelussa Ruotsin joukkueen 831-807.

Viimeksi Suomen poikien joukkue on voittanut junioreiden EM-kultaa vuonna 2014 joukkueella **Henry Laine**, **Tatu Lehtonen**, **Lauri Sipilä** ja **Tomas käyhkö**.

Poikien kultamitalin arvoa nosti se, että joukkue oli karsinnan ykkönen ja loppuottelussa suomalaiset kaatoivat ennakkosuosikki Ruotsin. Välirässä pojat voittivat Slovakian joukkueen isolla tuloksella 1004-745.

– Onhan se todella siistiä, että päästiin lyömään Ruotsi. Loppuottelun puolivälissä oli vielä tiukkaa, mutta loppua kohden kiristimme tahtia, Roni Leskinen sanoi.

Lenni Juutilainen keilasi välirässä ja loppuottelussa kahteen sarjaan 514 pistettä.

– Kulta tuntuu kaulassa tällä hetkellä sopivan painavalta. Pelaaminen oli tänään odotettua ja tosi hyvälaatuista. Oli ilo suorittaa tällä tasolla, että saimme kultamitalit kaulaan, Juutilainen sanoo.

Peppi Konsteri ja Mila Nevalainen voittivat yhdessä toisen kerran keilailu-urallaan parikilpailun EM-kultaa.

Kaksi henkilökohtaista kultaa samana päivänä! Naisten EM-kisoista All Events -kultaa voittanut Peppi Konsteri juhli All Events -kultaa toista kertaa putkeen junioreiden EM-kilpailuissa. Arvokisadebytantti Tiiamari Laukkanen teki huiman suorituksen ja voitti kultaa singlessä.

Poikien valmentajalle **Juha Immoselle** kultamitali merkitsee paljon ja pelaajille hän antoi vuolaat keuhut koko joukkuekilpailun kuluksi.

– Äärimmäisen hieno juttu ja pojat olivat järkyttävän hyviä koko joukkuepelin ajan. Joukkue toimii, kuten joukkueen kuulukin toimii. Teimme oikeita ratkaisuita ja pallonvaihtoja ja pelasimme viisaasti. Välirä oli käsittämättömän hienoa pelaamista. Avasim-

me radan oikein ja sitten pelaaminen lähti kulkemaan ja näissä tilanteissa onnistumiset ruokkivat toisiaan. Loppuottelussakin pojat tekivät hienoja asioita niissä kohdissa, kun ruotsalaiset sortuivat virheisiin. Kyllä tämä kulta oman valmentajaurani kruunu on tässä kohtaa, Immonen sanoi.

Suomen tyttöjen joukkue oli poikien tavoin karsinnan jälkeen joukkuekilpailun paras joukkue, joten joukkuekilpailuiden karsintojen >

päätteeksi varmistui mitalit kaikille Suomen pelaajille.

Välierässä tyttöjen tie nousi pystyyn Ranskaa vastaan, mikä oli tietysti pettymys pelaajille itselleen, kun joukkueella oli kaikki mahdollisuudet taistella kullasta, mutta välierään osui heikko peli.

Hetken sulattelun jälkeen ensimmäisen mitalinsa arvokisoista saavuttanut Tiiamari Laukkanen osasi jo arvostaa mitalia.

– Kyllä mitalin saavuttaminen pirun hyvältä tuntuu, vaikka pettymys välierässä oli iso. Ennen kisoja ajattelin, että mitali ensimmäisistä arvokilpailuista olisi kova juttu ja tässä se nyt on, Tiiamari sanoi.

Tiiamari Laukkaselle Singlen kultaa – Peppi Konsteri All Eventsin Euroopan mestari

Mitali joukkuepelistä oli Tiiamari Laukkaselle unelmien täyttymys, mutta vielä kirkkaampi mitali oli vasta edessä. Tyttöjen singlessä Laukkanen teki unelmista totta ja keilasi upeasti. Hän keilasi karsinnan toiseksi korkeimman tuloksen 1235 ja eteni ainoana suomalaisena välieriin, jossa vastaan asetui Saksan **Lea Teschner**.

Laukkanen jatkoi vakuuttavaa pelaamistaan ja voitti välierän 199-190. Loppuottelussa vastaan tuli kaksikäinen keilaaja, Irlannin **Hannah Masterson**, joka oli myös karsinnan ykkösnimi. Laukkanen ei horjunut loppuottelussakaan ja varmisti mestaruuden lukemin 191-170. Tuuletuksista näki, että vuosien ajan tehty työ keilaradoilla sai kruununsa.

– Kyllähän tämä tuntuu todella hyvältä, kun miettii kaikkea sitä tehtyä työtä ja vuodatettuja kyneleitä. En olisi ikinä osannut ajatella, että lähdän ensimmäisistä arvokilpailuistani henkilökohtaisena Euroopan mestarina. Single meni todella hyvin ja tänään sai laitettua koko kisojen parasta vetoa radoille. Satoja tunteja on Kuortaneella treenattu ja välillä on ärsyttänyt ja kiukuttanutkin, mutta tässä on lopputulos. Kiitokset menevät omalle äidille sekä valmentajille **Piritta Kantolalle** ja **Heli Turjalle**, joiden kanssa töitä on eniten tehty, Laukkanen kiitteli.

Peppi Konsteri voitti aikaisemmin tänä vuonna naisten EM-kilpailuiden All Event -kultaa ja lisäksi hän juhli myös vuosi sitten junioreiden EM-kilpailuissa All Eventin Euroopan mestaruutta, joten todella kovaa jälkeä hän tekee arvokilpailuissa kerrasta toiseen.

Tämän vuoden junioreiden kultamitali irtosi 18 sarjan tuloksella 3581 (parikilpailu 1245, joukkuekilpailu 1207 ja single 1129) ja keskiarvolla 198.9. Hopealle jäi Norjan **Jenny Mathiesen** ja pronssia saavutti Slovenian **Eva Krafogel**.

Vaikka singlessä Konsteri ei tällä kertaa ylittänyt mitalipeleihin, oli hänellä silti viimei-

Pinja Laukkanen ja valmentaja Heli Turja iloitsivat kisojen päätöspäivänä Pinjan henkilökohtaista pronssia Mastersissa.

Jani Soukka on saavuttanut junioreiden EM-kilpailuista kahdessa vuodessa kolme henkilökohtaista hopeaa. Tämän vuoden kisoissa hän eteni singlen loppuotteluun.

sessä sarjassaan isot panokset, kun All Eventin mestaruudesta käytiin tiukka taisto. Konsteri keilasi 224 pistettä päätössarjaansa ja varmisti kultamitalin itselleen.

– Pelin jälkeen oli vähän ristiriitainen olo, koska päällimmäisenä mielessä oli se singlen peli, mutta ylpeä olen viimeisestä sarjasta, että siihen sain kasattua itseni, Konsteri sanoo.

Harva pelaaja on sekä aikuisten että junioreiden EM-kilpailuissa tehokkain pelaaja samana vuonna.

– On se kova juttu ja varmasti harvalle tulee tällainen eteen. Siihen lisäksi All Event -kulta kaksissa junioreiden EM-kilpailuissa peräkkäin, niin saan olla ylpeä itsestäni. Kiitokset mitalista haluan antaa psykologi **Aapo Kilpeläiselle**. Uskon ja tiedän, että ilman hä-

Ruotsin Robin Ilhammar oli neljällä kultamitalillaan odotetusti EM-kilpailuiden menestynein pelaaja.

nen kanssaan käytyjä keskusteluita All Event -mitali tuskin olisi varmistunut. Lisäksi kiitokset maajoukkueen päävalmentajalle **Jarmo Ahokkalle** sekä isälleni ja äidilleni, Konsteri sanoi hymyillen.

Jani Soukka jälleen singlessä hopealla – Pinja Laukkaselle Masters-pronssi

Poikien singlessä **Jani Soukka** ylsi mitalipeleihin. Vuonna 2021 Soukka saavutti hienosti kaksi henkilökohtaista hopeaa, singlestä ja Mastersista. Tänä vuonna hän keilasi poikien singlen karsinnan toiseksi ja varmisti kolmannen henkilökohtaisen mitalin kahden vuoden sisään ja lähti mitalipeleihin tavoittelemaan kultaa.

Singlen välierässä Soukka voitti Ruotsin **Robin Nobergin** ja pääsi viime vuoden EM-kilpailuiden tavoin keilaamaan kultamitalista Ruotsin Robin Ilhammaria vastaan.

Soukan kannalta valitettavasti loppuottelu oli kuin uusinta viime vuoden kultataistosta, ja vahvasti keilannut **Ilhammar** marssi toistamiseen Euroopan mestariksi 236-202. 18-vuotiaalle kalajokelaiskeilaajalle hopea oli hieno saavutus.

– Kyllä enemmän olin pettynyt tänä vuonna tähän hopeaan. Sillä ajatuksella lähdin loppuotteluun, että jos Ilhammarin voitan, niin sitten on keilattu todella hyvin. Hän on kuitenkin ollut todella vahva näissä kisoissa ja voitti selvästi myös All Event -kultaa näissä kisoissa. Viime vuonna oli aika sama homma, Soukka sanoo.

Pinja Laukkanen päätöspäivänä Masters-pronssille

EM-kilpailuiden päätöspäivänä pelattiin tyttöjen ja poikien Masters kokonaisuudessaan. Peräti seitsemän Suomen kahdeksasta pelaajasta pääsi Mastersiin mukaan sijoittutuaan All Eventsissä 24 parhaan joukkoon.

Pojissa Soukka taipui avauskierroksella, Juutilaisen ja Leskisen kilpailut päättyivät toisella kierroksella. Tyttöissä kaikki Suomen pelaajat olivat mukana Mastersin toisella kierroksella, josta jatkoon etenivät **Pinja Laukkanen** ja Peppi Konsteri, jotka kohtasivat toisensa

kahdeksan parhaan joukossa kolmannella kierroksella.

Konsterilla ja Laukkasella oli siis keskinäisessä ottelussa paikka mitalipeleissä. Suomalaisen välinen ottelu venyi ratkaisevaan kolmanteen sarjaan, ja siinä Laukkanen oli 224-192 ja varmisti henkilökohtaisen mitalin. Välierässä Laukkanen kohtasi Norjan Jenny Mathiesenin, joka voitti välierässä Laukkanen 2-0. Mathiesen marssi lopulta kultaan asti. Pojissa Mastersin kultaa voitti Ruotsin Robin Ilhammar.

Pinja Laukkanen iloitsi mitalistaan varsinkin, kun kisojen päätöspäivänä hän pelasi parasta peliään näissä EM-kilpailuissa.

– Mitä tuntuu todella hyvältä ja kiva, että pelaaminen lähti tänään sujumaan. Tällaisen jälkeen on kiva fiilis lähteä kisoista kotiin. Pitkin kisoja minulla on ollut haasteita oman pelin kanssa, mutta tänään keilasin kisojeni parasta peliä. Tykkään pelata Masters-otteluita, kun vastustaja vaihtuu usein. Peppiä vastaan pelaaminen ei ollut kivoin mahdollinen tilanne, kun se tarkoitti toisen putoamista pelin päätteeksi, mutta hyvä henki meillä oli siinä keskenämme ja tsemppasimme toisiamme, Laukkanen sanoo.

Tyttöjen valmentaja Heli Turja kehui Pinja Laukkasen suoritusta tänään ja koko Suomen joukkuetta EM-turnauksessa.

– EM-kilpailut päättyivät tähän ja nyt on kliseisesti sanottuna väsynyt, mutta onnellinen olo. Mahtava mitalisaldo ja kyllä taas kaikki tunteet kisojen aikana koettiin. Joukkueena olemme hienosti taistelleet koko viikon. Pinjalla oli tänään mahtavaa tekemistä ja koko kisojen parasta peliä. Hieno juttu, että hän sai palkinnoksi hyvästä pelistään mitalin tänään, Turja sanoo. ●

Suomen joukkueen mitalit junioreiden EM-kilpailuissa 2022:

- Kulta: All Event, Peppi Konsteri
- Kulta: Single, Tiiamari Laukkanen
- Kulta: Joukkuekilpailu, Lenni Juutilainen, Roni Leskinen, Luukas Väänänen ja Jani Soukka
- Kulta: Parikilpailu, Peppi Konsteri ja Mila Nevalainen
- Hopea: Single, Jani Soukka
- Pronssi: Masters, Pinja Laukkanen
- Pronssi: Joukkuekilpailu, Peppi Konsteri, Pinja Laukkanen, Mila Nevalainen ja Tiiamari Laukkanen.
- Pronssi: Parikilpailu Lenni Juutilainen ja Roni Leskinen

Kilpailuiden kaikki tulokset löytyvät verkosta osoitteesta bowlingresults.info/eyc/2022

Tulosten takana: Maire Rautakoski

Elämän mittaisesta intohimosta

Keilaaja-lehdessä alkaa uusi Tulosten takana –juttusarja, joka pohjautuu henkilö-
kuvamaisesti suomalaisten keilaajien tarinoihin. Juttusarja kulkee eteenpäin ketjuviestitse
ja ensimmäisestä osasta vastaa itseoikeutetusti Suomen Keilailuliiton Hall of Fame nro 5,
Maire Rautakoski.

TEKSTI: SIMO UOSUKAINEN KUVAT: MATIAS HONKAMAA

KAUAA EI tarvitse puhelimen hälyttää, kun iloinen, vast'ikään vantaalaistunut keilailulegenda **Maire Rautakoski** vastaa puhelimeen.

Uutta juttusarjaa käynnistäessä sovimme Mairen kanssa haastattelun aiemmin samalla viikolla – kuinkas muuten kuin tekstiviestitse. Tuolloin Rautakoski, 95, harmitteli vastausviestissään, kun ei ollut aiemmin kuulut puhelimen soittoa, mutta sanoi antavansa mielellään haastattelun lehteen. Ja käyhän se.

Maire Rautakoski muistetaan erityisesti 1960-luvulla uraa uurtaneena naisena, jonka palkintokaapista löytyy mitaleja arvokilpailuista jos jonkinlaisista. Debyyttinsä maajoukkueetasolla Kuopion Kolauksen keilaaja teki kolmekymppisenä Hampurissa vuonna 1960, jolloin lyötiin ensitahteja suomalaisen naiskeilailun arvokisakukoistukselle. Rautakoski voitti hopeaa parikilpailusta yhdessä **Kyllikki Vuorion** kanssa, vaikkakin naiset olivat herrasmiesten matkassa mukana vasta epävirallisesti MM-tasolla.

- Ennen Hampurin kisoja kaikkien pallot punnittiin Helsingissä. Heitin tuolloin täysipainoisella pallolla, joka oli kuitenkin mittaajien mielestä ylipainoinen, enkä saanut kilpailla sillä, Rautakoski muistelee. Korvaava lainapallo löytyi kuitenkin lentokonematkan aikana, kun Helsingistä Saksaan lentäneillä turisteilla oli joillakin keilapalloja matkassa.

- Aina minua on kohdeltu naisena asiallisesti, mutta ehkä hieman ylimielisiä oltiin vielä silloin. Kun muut maat ottivat Hampurissa yhteiskuvia, Suomessa miehet ja naiset ottivat omansa ja ruokailivat eri pöydissä.

Rakkaus lajiin löytyi Savossa

1940- ja 1950-luvuilla Rautakoski urheili monipuolisesti ja nappasi uinnissa jopa SM-viestikullan Helsingin Uimareiden riveissä. Käsi-pallossakin pelisilmää osoittaneella pelaajalla taidot riittivät jo maajoukkueetasolle. Edessä oli kuitenkin paikkakunnan vaihdos.

- 1953 mieheni **Aarre Rautakoski** sai Kuopiosta soiton, jossa häntä pyydettiin uuteen sisätautisairaalaan lääkäriksi. Ja niin me siten lähdimme.

Samaan aikaan Kuopioon oli suunnitteilla myös kaupungin ensimmäinen keilahalli. 1957 valmistunutta hallia varten kutsuttiin ihmisiä infotilaisuuteen, jossa paikalla oli Helsingin Bowlingliitosta ihmisiä kertomassa keilailusta. Se oli Rautakoskien ensimmäinen todellinen kosketus lajiin.

- Olin vain yhden kerran käynyt Ruusulan keilahallissa katsomassa keilailua, kun joku sukulaiseni oli ollut siellä keilaamassa, mutten tiennyt lajista sen enempää. Tuolloin kuitenkin Kuopiossa kaikki oli itsestään selvää, että tähän me mieheni kanssa ryhdymme, Maire kertoo.

- Olin infotilaisuudessa ainoa nainen ja tuolloin puhuttiin naisten mahdollisuudesta päästä ensimmäisiin arvokilpailuihin. Ilmoitin siellä ääneen, että siellä minä sitten olen.

Talvisaikaan sisäharrastustilojen vähyys Kuopiossa johti siis siihen, että yksi ikoninen suomalainen keilailutarina sai alkunsa. Muut lajit joutuivat väistymään, kun keilailu täytti Rautakoskien elämää. Maire niitti menestystä sittemmin virallisissakin EM- ja MM-kilpailuissa useiden kulta- ja himmeämpien mitalien

voimin sekä lisäksi kaksin Suomen mestaruuksien vuosina 1962 ja 1965. Aviomies Aarre oli hänkin tunnollinen harjoittelija ja maaoittelutason keilaaja siviilityönsä ohella. 1962 Urheilutoimittajainliitto valitsi Mairen vuoden naisurheilijaksi neljän EM-kultamitalin siivittämänä. Miesurheilijaksi valittiin tuolloin seiväshypyn maailmanennätyksen lukemiin 494 kirjauttanut **Pentti Nikula**. Koko maanlaajuinen arvostus oli yhtäkkiä aivan toisissa sfäreissä.

Monipuolisesti elämänsä aikana urheillut Maire Rautakoski sai ensikosketuksen keilailuun jo 50-luvulla.

Maajoukkueuran jälkeen valmentamista ja vaikuttamista

Jo viiden vuoden päästä suursuosioista 1967 Maire Rautakoski koki saaneensa paljon keilailulta ja lopetti kansainvälisen menestyksen tavoittelun. Rautakoski kävi keilailuvalmentajan kurssit ensimmäisenä naisena, perusti Kuopioon naiskeilaaajille tarkoitettua oman keilailukerhon ja kiersi opettamassa keilailua. 1972 valinta kävi Suomen Keilailuliiton hallitukseen kautta aikain ensimmäisenä naisjäsenenä. Keilailuvaikuttaminen ”kiinnosti kerta kaikkiaan”, vaikkakaan aikansa feministiksi ei Rautakoski itseään suorasanaisesti luonnehdi:

- Kyllä siinä tietysti aina vähän naisten puolesta täytyi olla.

Rautakosken silmissä laji on tehnyt aimo harppauksen eteenpäin reilussa kuudessa kymmenessä vuodessa. Ensimmäiset kierreheitot hän näki Meksikon MM-kilpailuissa 1963, josta oli tietysti raportoitava myös koti-Suomessa. Maire ei kuitenkaan lähtenyt vaativaa kierreteknikkaa sen enempää kokeilemaan, mutta mieheensä Aarreen tämä teki tuolloin vaikutuksen. Nykymuodossaan keilailu on Rautakosken mukaan viihdyttävä televisiolaji, kun mukaan pääsee niin helposti. Hänen huippuvuosiensa aikaiseen tarkkuuspohjaiseen lajiin on lisäksi mukaan tullut rautojen sekä pallon liikkeen tulkinta ja kahden käden tekniikan yleistyminen. Henkilökohtaisesti Rautakoski suosisi kuitenkin enemmän perinteistä tekniikkaa - joskin oman keilailunsa Maire on joutunut jo jättämään taka-alalle.

Rautakoski ehti urallaan voittaa paljon, muun muassa kahdeksan kultamitalia virallisista EM- ja MM-kisoista, joista kaksi henkilökohtaisia.

”Yksi jakso elämässä oli tullut päätökseen.”

Kuopion liki 50-vuotias keilahalli jouduttiin purkamaan keuhällä 2021 kaupungin kaavamuutosten tieltä. Uusi halli avattiin myöhemmin syyskuussa keskustaan kauppakeskuksen yhteyteen. Siellä Rautakoski ei ole enää käynyt.

- Tuolloin tuli lyhyt tauko, jolloin ei ollut keilahallia. Olin jo silloin sen verran iäkäs, etten enää ryhtynyt uudestaan keilaamaan.

”Kyllä siinä tietysti aina vähän naisten puolella täytyi olla”

Ympyrä sulkeutui, kun Rautakoski sai kuitenkin vielä viimeisen kunniatehtävän omalle keilailu-uralleen:

- Sain heittää viimeisen heiton vanhassa keilahallissa. Pakko sanoa, että kyllä se vähän haikalle tuntui. Yksi jakso elämässä oli tullut päätökseen.

Ketjuviestihäasteen Maire Rautakoski haluaa lähettää eteenpäin toiselle savolaiselle MM-mitalistille, **Kari Jehkiselle**.

- Minulla on sellainen käsitys, että hän on osallistunut urallaan jokaiseen mahdolliseen Suomen mestaruuskilpailuun. ●

Maire Rautakoski

- s. 6.2.1927 (os. Strömberg)
- Asuu Vantaalla tyttärensä luona, vietänyt suurimman osan elämästään Kuopiossa, kotoisin Helsingin Vallilasta
- Kuului jatkosodan aikana pikkulottiin
- Ensimmäinen suomalainen naisvoittaja arvokilpailuissa
- Virallisista naisten EM- ja MM-kilpailuista 8 kultaa, joista kaksi henkilökohtaista. Lisäksi kolme pronssia. Kaksi Suomen mestaruutta.
- Vuoden naisurheilija 1962, SKL:n kultainen pelaajaneula nro 22, SKL:n Hall of Fame nro 5
- Suurperheen äiti, pojista Jerestä sekä Jyrkistä tuli myös maajoukkuekeilaaajia
- Kiittää perhettään saamastaan tuesta urheilu-uralleen.

Pekka Korpi on toiminut kilpailunjohtajan tehtävissä ympäri maailman. Kuva on vuodelta 2015 Abu Dhabista naisten MM-kilpailuista, jotka olivat Korven viimeiset MM-kisat kilpailunjohtajana. Kuvassa Korven lisäksi Muhammed Khalifa Alqubaisi. Kuva: Seija Lankinen.

Pekka Korpi

- Maailman paras kilpailunjohtaja

Meillä suomalaisilla on aihetta ylpeyteen, sillä yksi maailman parhaista, ellei paras, kansainvälisten keilailukilpailujen johtaja on Pekka Korpi, joka ennen eläkkeelle siirtymistään teki pitkän työrupeaman Suomen Keilailuliiton toiminnanjohtajana. Arvokilpailujen kilpailunjohtajana hän toimi ensimmäisen kerran Talin MM-kilpailuissa vuonna 1987 ja äskettäin antamansa ilmoituksen mukaan viimeisen kerran kesällä 2022 EM-kilpailuissa samaisessa keilailupyhätössä. On aika vilkaista uran varrelle, ja aika myös kiittää.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: SKL:N ARKISTO, SEIJA LANKINEN JA KRISTIAN TÖRNQVIST

PEKKA KORPI oli Talin vuoden 1987 MM-kilpailujen aikaan suhteellisen nuori, reilu kolmikymppinen. Silti hän oli nähnyt jo paljon kansainvälistäkin kilpailutoimintaa, mikä varmasti vaikutti siihen, että hänet tähän kovalle paikalle kilpailunjohtajaksi valittiin. Siinä hommassa kun vaaditaan osaamisen lisäksi ihmissuhdetaitoja ja paksua nahkaa.

– Valintaani pitäisi oikeastaan kysyä SKL:n silloiselta, tosin nyt jo edesmenneeltä, puheenjohtajalta **Sami Ahokkaalta** tai järjestelytoimikunnan puheenjohtaja **Asko Ignatiukselta**, hänen valinnan tekivät. Olin ollut SKL:n

koulutussihteerinä muutaman vuoden ja sen myötä Suomen maajoukkueen mukana useissa kisoissa valmentajana ja huoltajana junnujen, nuorten ja aikuistenkin kanssa, nähnyt ja kokenut siten monia kisoja. Takana olivat muun muassa Caracasin MM-kilpailut 1983. Talin MM-kisojen aikaan olin jo töissä Tapiolan keilahallissa, josta sain vapaata kilpailunjohtajan hommaan. Valintaan varmaan vaikutti myös se, että olin nuorempana jonkin tason keilaaja itsekin ja, että minulla oli tuo englannin kielen taito hyvä, Pekka aprikoi asioita, jotka painoivat vaakakupissa hänen valintansa puolesta.

Työhön tarttuminen ei Korpea pelottanut, mutta kyllä hän myöntää, että ”oppiakin” sieltä mukaan tarttui.

– En minä sitä sillä lailla pelännyt. Olin tottunut esiintymään isollekin porukalle jo vuosien ajan. Lisäksi osasin jo silloin säännöt ja muut pykälät. Pitkin kisaa toki sain ohjeita ja ansaittua kritiikkiä eri tahoilta, mikä helpotti hommaa loppua kohti ja sitten myöhemmissä tehtävissä.

– Kilpailujen tiukin paikka oli se, kun minut kutsuttiin ennen alkua FIQ:n hallituksen kokoukseen esittelyyn ja tentattavaksi. Isot

potomot, puheenjohtaja **PS Nathan** Malesiasta ja varapuheenjohtaja **Jackie Felsenstein** Belgiasta kyselivät kaikenlaista, mutta ilmeisesti selvisin siittäkin, Pekka hymyilee.

Kilpailunjohtajan työssä pätee erinomaisesti sanonta, että työ tekijäänsä neuvoo. Mitään koulua tai kurssia tehtävään ei tuohon aikaan ollut.

– Kyllä se minullekin on ollut ihan työssä oppimista. Tuolloin alkuvaiheessa kilpailuissa oli vain yksi, kotimaan järjestäjän nimeämä, kilpailunjohtaja. Myöhemmin systeemi on muuttunut Maailman ja Euroopan liittojen nimetessä oman ylijohantajansa. Urallani kaikki ulkomaan komennukset olivat ”pääjohtajan” hommia. Menneen kesän viimeisissä kisoissani minulla oli ”kakkosrooli”, kun Euroopan liitto oli nimennyt kilpailuihin **Marios Nicolaidesin** pääpomoksi. Silloin alkuvaiheessa ei säännöistä löytynyt oikeastaan mitään määräyksiä tai toimintaohjeita, homma piti hoitaa vähän niin kuin näppituntumalla, Pekka muistelee.

– Minä kehitin oman tapani vetää kisoja, jota sitten käytiin loppuun saakka. Viime kesän kisoissa huomasin, että olen jo dinosaurus, kun Marioksen kanssa tuli jonkin verran sanomista toimintatavoista. Tämä omalta osaltaan vaikutti päätökseeni, että 35 vuotta noita töitä saa riittää, Pekka kuittaa päätöksensä, että tämä oli nyt tässä.

– Seuraavan kerran, kun Suomessa järjestetään suurkilpailut, minä ostan yhden päivän lipun ja nautin hyvästä keilailusta parin punaviinilasillisen kera, Pekka myhäilee ja vastaa myöntävästi kysymykseeni, saanko liittyä seuraan ihan vaan toisena dinosauruksena.

Selkeät toimintatavat ytimessä

Pekka Korpi koulutti SKL:n toiminnanjohtajana työskennellessään lukuisan määrän henkilöitä kilpailunjohtajan tehtäviin täällä Suomessa jakaen kokemuksen tuomia oppejaan eteenpäin. Niitäkin omalla tavallaan ja omilla painotuksillaan.

– No tietysti tärkeintä on sääntöjen hallitseminen. Olen aina kotimaan koulutuksissa sanonut, että sääntöjä ei pidä opetella ulkoa, mutta kyllä perussäännöt pitää olla mielessä. Minä kuljetin aina kaikissa kilpailuissa mukana printattua sääntökirjaa, ihan vain varmuuden vuoksi. Muutaman kerran sitä on joutunut myös selaamaan.

– Sitten minun toimintatavassani on pysyttävä hoitamaan kuulutukset, Suomessa kahdella kielellä. Joissain toisissa kisoissa maailmalla on ollut erillinen kuuluttaja ja kilpailunjohtaja on ollut näkymättömämpi hahmo takahuoneessa. Se ei ole koskaan ollut minun tapani, sillä olen aina halunnut nähdä toiminnan mahdollisimman läheltä. Lisäksi mielestäni liikkumalla näkyvästi keilaradoilla keilailijalle oli hyvä näyttää, että heidän tekemisiään pidetään silmällä, Pekka kertoo ja jokainen,

Omien sanojensa mukaan vuoden 2022 miesten EM-kotikisat jäävät Pekka Korven viimeisiksi arvokilpailuiksi kilpailunjohtajan tehtävissä.

joka hänen toimiaan on pelaajana tai katsojana seurannut tietää, että siellähän se Pekka on, rata-alueella tapahtumia seuraamassa ja aina heti tavoitettavissa, jos ongelmia ilmenee. Näin sekä koti-Suomessa että ulkomailla.

Kisoihin valmistautuminen ei kotimaassa ole koskaan tuottanut päänsärkyä, mutta ulkomailla on jokunen hiertymä tullut.

– Kotikisoissa olen ollut mukana järjestystoimikunnassa ennen kilpailuja, joten valmistautuminen on siten ollut melko helppoa. Ulkomaan kisoissa se onkin sitten eri juttu. Ennen kilpailuja vaihdeltiin paljon sähköposteja, jotta pääsin järjestäjän kanssa samoille linjoille. Vuoden 2014 Abu Dhabin MM-kilpailujen valmistelussa kävin viikon verran tutustumis- ja valmistelureissulla vuotta aiemmin. Itse kilpailuihin matkustin paikan päälle aina kolme-neljä päivää ennen kisojen alkua tutustumaan ja viimeistelemään toimintaa. Useimmiten mitään ongelmia ei ollut. Kerran Saksassa nuorten MM-kilpailuissa yhteistyö yli-innokkaan paikallisen kilpailunjohtajan kanssa tökki vähän alussa, mutta parin päivän jälkeen homma saatiin rullaamaan, Pekka virnistää viitaten useille suomalaisille edustuskeilailijalle ja valmentajille sekä joukkueenjohtajillekin monista kilpailuista tutuksi tulleeseen ”päällikkörouvaan”.

Hyvin johdetut kilpailut ovat aina olleet sellaisia, joissa on pieni osaava ydinryhmä, jolla homma pysyy hypypysissä. Tähän myös Korpi on toimintansa perustanut.

– Varsinkin kotimaan kisoissa olen aina pyrkinyt mahdollisimman pieneen porukkaan. Onhan se aina tekijöille raskaampaa, mutta jälki on varmasti parempaa. Vuoden

1987 varsinainen tiimi oli muistaakseni alle kymmenen henkeä. Tähän en laske mukaan valotaulukirjureita, joita oli lähemmäs sata, kun silloin vielä kirjanpito hoidettiin valotaululle käsin. Pieni tiimimme onnistui niin hyvin, että Singaporen liiton puheenjohtaja puolitosissaan halusi palkata porukkamme vetämään vuoden 1991 kisat. Niin ei sitten kuitenkaan tapahtunut.

– World Gamesissa Lahdessa 1997 henkilöistä päällikkö **Jaakko Virkajärvi** kysyi minulta, kuinka monta henkilöä kilpailun järjestämiseen tarvitaan. Kun sanoin, että suunnilleen viisi, Jaska näytti hämmentyneeltä, hän kun oli varautunut melkein sataan ihmiseen, Pekka tuumaa. Oman muistini mukaan hän sanoi Jaakolle, että kaksi, yksi joka juoksuuttaa tulospapereita ja yksi joka vahtii ovella, että saamme työt tehtyä rauhassa.

– Ulkomailla homma oli hieman hankalampaa, kun se oli paikallisten käsissä. Mutta sanoin aina etukäteen, että porukka olisi hyvä pitää mahdollisimman pienenä.

Minulla itselläni on ollut kunnia olla lukuisissa Pekka Korven johtamissa arvokilpailuissa omassa roolissani Suomen joukkueenjohtajana ja aina on yhteistyö sujunut hyvin.

– En minä muista, missä kisoissa sinä olit Suomen joukkueenjohtajana, mutta eikös se ollut toimintatapa 2000-luvulla. Sinä olet niin nuori ja kokematon, että et ole ehtinyt kaikkiin kisoihini, Pekka virnistää ja laskeskelee omia kisareissujaan.

– 35 vuoden aikana aikuisten MM-kilpailuita olen vetänyt viidet, nuorten MM-kisoja listalla on kahdet. Sitten ovat nuo Lahden World Gamesit. Euroopan tasolla aikuisten kisoja on >

ollut neljät, cupit mukaan lukien, ja yhdet jun-nukisat. Pienempiä on yhdet PM-kisat, parit Santa Claus ammattilaiskisat, kahdet Firma-EM-kilpailut, yksi senioreiden EM ja Ballmaster Open 11 kertaa, Pekka listaa. Onhan siinä, kilometrejä kertynyt varsin kunnioitettava määrä.

Itse olen mukana muita sen enempää miettimättä neljä kertaa MM-kilpailuissa, joissa Pekka oli kilpailunjohtaja. Ensimmäisen ker-ran Talissa 1987, josta itselläni on hauskoja muistoja lehdistöhuoneen aputyön hommista. Sen aikaiset legendaariset keilailutoimit-tajat antoivat minulle tittelin ”The girl with the faxes”, koska kaikki tieto lähetettiin sil-loin fax-laitteella, nippukaupalla tekstiä eri puolille maailmaa urheilutoimituksiin. Pekan kanssahan emme juuri silloin nähneet, koska hän oli radoilla ja minä siellä takahuoneessa. Oman tittelin Pekkakin toimittajilta sai, hän oli simppelempi vain The Boss.

Rennonletkeää jämakkyttä

Vaikka häntä pomoksi kutsuttiinkin, häntä arvostettiin ennen kaikkea rennonletkeänä, mutta samalla jämakkanä persoonana tehtävässään. Sillä mentaliteetilla hän on työtä tehnytkin.

– Olen aina yrittänyt ottaa asiat rennosti ja välittää tuota asennetta kaikille muillekin. Tuollaiset kilpailut ovat monille osanottajille uran kohokohta ja jotkut jännittävät sitä kovastikin. Olen tuota jännitystä ja totisuutta yrittänyt lieventää huumorilla ja ilmeisesti aika hyvin siinä onnistunutkin. Mutta silloin, kun pitää tehdä päätöksiä, on leikinlasku jätettävä syrjään ja toimittava sääntökirja mukaisesti. Molemmat olivat minun toimintatavassani tärkeitä ominaisuuksia.

– Lisäksi tärkeitä on ehdoton puolueetto-muus. Minulla ei koskaan ulkomaan kilpai-luissa ollut matkatavaroissa Suomen maajouk-kuetamineita edes vapaa-ajalla käytettäväksi. Joskus puolueettomuus oli vaikeaa. Las Ve-

Nuori kilpailunjohtaja Fanta kädessä vuonna 1987. Korpi oli vasta reilu 30-vuotias ollessaan vastuullisessa tehtävässä Talin MM-kilpailuissa.

Omalla toiminnallaan Pekka Korpi ansaitsi aina pelaajien ja koko keilailuyhteisön arvostuksen.

gasissa vuonna 2013 joukkuepelin lopputelussa keilasivat Suomi ja Yhdysvallat. Minä patseerasin finaaliratarin takana yli tunnin ajan edestakaisin ja yritin olla näyttämättä minkäänlaista reaktiota. Pulssi hakkasi koko ajan toistasataa. Vaikeaa se oli, ja kun voitto Suomelle ratkesi, en silloinkaan ollut ensimmäisenä joukkuetta onnittelemassa, vaikka matka oli kovin lyhyt. Myöhemmin sain kylä riemuita joukkueen mukana, Pekka kertoo ikimuistoisesta MM-kilpailusta, josta Suomi otti joukkuekullan kukistettuaan ensin väli-erässä Korean ja sitten tiukassa lopputelussa USA:n. Ja kyllä me kaikki suomalaiset silloin sen Pekan pulssin vaistosimme.

Aivan ilman kiperiä paikkoja Pekka Korpikaan ei kilpailunjohtajan tehtävissä ole pystynyt luovimaan.

– Muistaakseni kolme kertaa on väännetty yliastumisesta, viimeksi nyt kesäkuussa Talissa. Aina on homma saatu ratkeamaan, kun asiat on hoidettu keskustellen ja sääntöjen mukaan. Nyt EM-kisoissa tilanteesta löytyi video ja mutina loppui siihen.

– Ensimmäisissä kisoissa tiukin tilanne oli, kun Ruotsin **Ulf Hämäs**in heittäessä keilannostokoneesta katkesi virta pallon ollessa nuolten kohdalla matkalla radalla. Uffella oli siinä vaiheessa alusta alkaen viisi tai kuusi kaatoa. Kymppikeilan jäätyä pystyy valmentaja **Göran Bergendorff** vaati heiton uusimista, koska koneen valon sammuminen häiritsi keilaajaa. Minä olin nähnyt tilanteen ja sanoin, että ei se vaikuttanut. No, ensin Ulf paikkasi kym-pin ja sitten heitettiin ”varaheitto”, joka tulisi käyttöön, mikäli pelin jälkeen tehtävä protesti menisi läpi. Tuo varaheitto oli tietenkin kaato. Hämäs ei sitä kolmesatasta kuitenkaan tehnyt ja pelin jälkeen menin puhumaan Göranin kanssa protestin tekemisestä. Hän naurahti ja sanoi: ”Eihän siinä tapahtunut mitään väärää. Minä vaan halusin nähdä, kuinka tiukka sinä olet”. Tuon kenkkuilun takia olemme Göranin kanssa hyviä ystäviä ja tapahtumaa on muistel-

tu useamminkin olusen äärellä, Pekka kertoo.

– Aikataulut pettivät muutamissa ensimmäisissä kisoissa, mutta sitten opin tekemään sen tarpeeksi väljäksi, vaikka keilaajien tahti on koko ajan hidastunutkin. Mitään varsinaista katastrofia ei ole koskaan sattunut. Silloin 1987 murtui yhdestä radasta keilapöydästä palanen, mutta onneksi viimeisen erän loppuvaiheessa ja se saatiin paikattua yön aikana pelikuntoon. Teknisen puolen pettäminen on aina se isoin ongelma, mutta onneksi isoa sellaista ei ole kohdalleni kilpailunjohtajana tullut.

Kilpailunjohtaja saa joskus kritiikkiä pelaajilta, valmentajilta ja jopa katsojilta. Pekka Korpikin on tällaisia hetkiä kokenut, mutta mieltä ne eivät ole jääneet painamaan.

– Minun ymmärtääkseni kenellekään ei ole mitään jäänyt hampaankoloon Ainakaan minulle ei asioista tultu jälkikäteen murisemaan. Keilaajat ovat aina ymmärtäneet tilanteet ja keskustelemalla on asiat setvitty.

– Huippukeilaajien ja -valmentajien kanssa toimiminen on helppoa. He kaikki tietävät säännöt ja toimintatavat ja useimmat ovat olleen vastaavissa tilanteissa aiemmin. Joskus on joidenkin alemman tason keilaajien ja kokemattomien valmentajien kanssa tullut sanomista, mutta aina se on mennyt hyvässä hengessä keskustelulla. Tähän kohtaan voin sanoa, että 35 vuoden aikana en ole kertaakaan minkään väristä korttia kisoissa antanut. Alkuvaiheessa kannoin niitä taskussa, mutta kymmenen viimeisen vuoden aikana minulla ei ole moisia ollut edes mukana. Kaikki tilanteet on pystytty hoitamaan juttelemalla, Pekka vakuuttaa.

– Katsomotuomareita ja -valmentajiahan on aina joka kisoissa. Heidän kanssaan pitää vain tehdä selväksi, että sieltä päin on turha huudella, kun se ei asiaan mitään vaikuta kuitenkaan. Noissa tilanteissa hurtti huumori on paras ase.

Hauskimmista kisamuistoista kysyttäessä Pekka piiloutuu muistamattomuuden taakse, jotain pientä sentään irtoaa.

– Hauskaa minulla on ollut jokaisissa kilpailuissa, mutta yksittäiset tilanteet ovat jo armiaasti vaipuneet unholaan. Mukavia hetkiä oli naisten MM-kilpailuissa Tanskan Aalborgissa 2005, kun arvoimme aloitusratoja yhdessä WTBA:n silloisen puheenjohtajan Japanin **Kyohi Akagin** ja USA:n **Kevin Dornbergerin**, olisiko ollut vpj, kanssa. Tuo arvonta toistui ennen jokaista kilpailulajia ja se sisälsi kaikenlaista hekottelua. Kirsikkana kakun päällä oli se, että Australian valmentaja **Carol Gianotti** suureen ääneen kyseenalaisti koko radoittelun heidän huonon tuurinsa takia, vaikka se lienee ollut ainoita kertoja missään, jolloin oikeasti vedettiin lappuja purkista, Pekka kertoo. Tuosta mainitusta purkista tuli Ausseille sama aloitusratapari useaan otteeseen ja siksi Carol sitä kritisoi.

Arvostus ansaitaan, aina

Kun on itse tehnyt pitkän työrupeaman lajin parissa, on matkan varrelle osunut ikimuistoisia persoonia ja vahvoja keilailuvaikuttajia. Kohtaamistaan henkilöistä Pekka nostaa arvoasteikollaan muutaman ylitse muiden.

– Ensimmäisenä mieleen tulee tanskalainen **Kim Thorsgaard Jensen**. Hän oli vuosia käytännössä Euroopan ja pitkälti myös maailman keilailun voimamies. Iso-Kim omasi valtavan tietämyksen ja rutiinin ja teki tarvittaessa armottomasti töitä, Pekka muistelee miestä, joka muutama vuosi sitten menehtyi täysin yllättäen.

– Toinen mahtava mies oli Kegelin perustaja **John Davis**, jonka kanssa minulla oli ilo työskennellä muutamia kertoja. Siinä oli kaveri, joka tiesi kaiken radanhoidosta ja sen vaikutuksesta lajiin. Miinuspuolelle Johnin kanssa meni se, että kun hän oli ottanut jokusen neuvoa antavan, hän unohti Floridan ja Suomen välisen aikaeron ja soitteli minulle muutaman kerran aamuyöstä. Vaimoni Maya ei arvostanut tuota.

– Keilajista ykköseksi mielessäni nousee Ruotsin **Martin Larsen**, joka on voittanut lukemattomia arvokisamitaleita pitkän uransa aikana. Lucky Larsen on mukava mies, mutta keilaradalla armoton taistelija. Hän oli mitaleilla useammankin kerran taas viime kesänä. Perhanan säkäpelle!, Pekka naurahtaa.

– **Mika Koivuniemen** merkitystä Suomen keilailulle ei voi liikaa korostaa, vaikka ”amatööripuolella” pelit jäivätkin vähäisiksi ennen kuin sääntöjä sittemmin muutettiin ja maailman parhaat keilajajat pääsivät mukaan arvokilpailuihin, Pekka mainitsee ja nostaa sitten esiin vielä yhden SKL:n pitkäaikaisista puheenjohtajista.

– Suomessa ei tarpeeksi arvosteta **Heikki Sarson** panosta kansainvälisen keilailun parissa. Hän osasi ja teki asioita, vaikka joskus hänen toimintatapansa olivatkin turhan särmikkäitä. Heikki on kiistelty persoona, mutta oli aktiiviaikanaan mies paikallaan.

Muisteluiden jälkeen suunnataan katseet tulevaisuuteen eli piste-tään Pekka Korpi arvioimaan, miten kilpakeilailu tulee muuttamaan ja kehittymään.

– Noin suurkisojen kannalta, ja sitä myötä lajin näkyvyyden lisäämiseksi, mielestäni ongelma on pelaamisen hitaus. Keilannostokoneisiin pitäisi yhdistää kello ja sille näyttö pistelaskimiin ja sillä tavalla rajata yhtä heittoa varten oleva aika. Teknisesti tämä lienee aika helppoa.

– Arvokilpailujen pelitavasta on niin monta mieltä kuin on miestäkin. Minusta ainakin joukkuekilpailun pelaaminen baker-pelitavalla on perusteltua, jotta pystymme tarjoamaan sitä televisioitavaksi kattavasti. Pistelaskun säilyttäisin nykyisellään. Uuden pistelaskutavan tuomat uudet katsojat eivät ole riittävä peruste perinteiden rikkomiselle, Pekka naulaa mietteensä viime vuosien aikana tehdyistä pistelaskutapojen kokeiluista.

– Keilapallojen kehitys ja käyttö on haasteellista, mutta nykyinen kuuden pallon sääntö on riittävä kompromissi, Pekka Korpi päättää.

Ja siitä arvostuksesta, sen Pekka Korpi on itsekin ansainnut, sekä arvokilpailujen urheilijoilta että valmentajilta ja joukkueiden johtajilta. Kun työt hoitaa tinkimättömästi, kunnioitus lankeaa luonnostaan. Kiitos Pekka. ●

JMC – kaikki tekstiilit urheiluun ja liikuntaan!

C&B New Salish housut ja shortsit, joustavat pelihousut niin keilailuun kuin golfiin. Sekä miehille että naisille!

C&B Suncadia shortsihame niin keilailuun kuin golfiin!

Sublimaatiopainettuna paidat ja pusakat kaikkeen urheiluun!

OTA YHTEYTTÄ JA PYYDÄ TARJOUS!

Mika Lahti • Puh.: 040 867 3987 • mika.lahti@jmc.fi

JM CONCEPT OY

Rantaperkiönkatu 1 D 12, 33900 Tampere • www.jmc.fi

Keilailuvalmentaja Jarkko Sipilä innostaa uudet keilaajat peruskurssien kautta

Tätä päivää on keksiä innovatiivisia tapoja löytää uusia harrastajia myös keilailun pariin, mutta vähintään yhtä arvokasta työtä tekevät he, jotka kentällä ahertavat päivittäin ja tarjoavat mahdollisuutta aloittelijoille oppia keilailun saloja. Talin keilahallissa pääosin työskentelevä keilailuvalmentaja Jarkko Sipilä on malliesimerkki työn tärkeydestä ruohonjuuritasolla. Sipilän vetämät peruskurssit innostavat uusia keilailun harrastajia, ja Taliin perustettu vastaanottoseura tuo vuosittain rekisteröityneitä uusia keilaajia.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA KUVAT: JARKKO SIPILÄN ARKISTO JA HENRI HAVUSELA

TIISTAINA ALKUILTAPÄIVÄSTÄ Talin keilahallilla on vielä rauhallista, mutta keilojen kolinasta lähtevä ääni täyttää tuttuun tapaan hallin, jonka toisessa päädyssä **Jarkko Sipilän** kädet halkovat ilmaa samaan aikaan, kun hän ohjeistaa radoilla keskittyneesti keilaavaa mieshenkilöä ja Sipilä opastaa heitton välissä, mitä tehdään seuraavalla heitolla toisin ja mikä meni edellisessä heitossa hyvin. Kyseessä on yksityistunti harrastajakeilaajalle, joka on halunnut kehittyä ja varannut Sipilältä yksityisopetusta.

Homma on tuttua Sipilälle, 55, joka on päätoiminen keilailuvalmentaja ja työt keskittyvät pääosin Talin keilahallille.

- Yksityistunteja ottavat henkilöt ovat joskus sellaisia, joille olen tarjonnut keilailukurssia, mutta he kokevat yksityisen valmentamisen mielekkäämmäksi ja tehokkaammaksi, Sipilä sanoo tunnin päätyttyä.

Sipilän työstä iso osa on keilakurssien vetäminen. Kurssimaksuun sisältyy SKL:n ensilisenssi, jotta pelaajat pääsevät myös kilpailemaan halutessaan.

- Suurin juttu tässä ei kuitenkaan ole jatkuvuuden kannalta mielestäni henkilöiden saaminen lisenssin alle, vaan siitä, että keilaajan polku jatkuisi kurssin jälkeenkin joko ohjattuna tai sitten niin, että kurssin käynyt jatkaa harrastusta porukassa, eikä jää ulkopuolelle. Meillä on ollut uusia keilaajia, jotka jäävät seuran toimintaan mukaan ja käyvät treena-

massa, ja sitten on myös niitä, jotka hurahtavat keilailuun ihan täysin, Sipilä kuvailee.

Sipilän kokemuksen mukaan usein käy niin, että kurssin päätyttyä pelaajat tuppaa-vat jäämään tyhjän päälle, jos jatkuvuutta ei selvästi tarjota.

- Tilanne on kuitenkin se, että valtaosa keilakursseille tulevista henkilöistä etsii lähtökohtaisesti uutta harrastusta, uusia kavereita ja yhteisöllisyyttä. Jos näitä asioita pystyy tarjoamaan myös kurssin jälkeen, niin silloin tahtoo syntyä myös jatkuvuutta ja uusia harrastajia, hän tarkentaa.

Jarkko Sipilä tekee arvokasta työtä keilailun harrastajien parissa.

Uusia harrastajia varten Taliin perustettiin vastaanottoseura Tali Bowling Team (TBT) uusille harrastajille.

- Seura on tarkoitettu ihan vain sille porukalle, joka haluaa jatkaa harrastusta myös peruskurssin jälkeen. Seura on siitä hauska, että sinne tulevat keilaaajat ovat lähteneet samasta pisteestä. Seuran jäsenistä osa kilpailee enemmän ja toiset vähemmän, Sipilä sanoo.

Hän kuvailee kurssille osallistuvien henkilöiden taustoja kirjavaksi. Suurin osa on aikuista väkeä, jotka etsivät uutta harrastusta. Juniorikeilaaajia varten erikseen **Reija Lundén** pyörittää Talissa koululaisten Let' s Bowl -nimistä keilailukerhoa.

- Sieltähän puolestaan junnuporukkaa on tullut. Nämä keilakurssit puolestaan vetoavat enemmän aikuisiin ja useat heistä ovat sellaisia, jotka etsivät uutta harrastusta ja tekemistä vapaa-ajalle, Sipilä sanoo.

Innostaminen työn lähtökohta

Sipilä on vetänyt keilakursseja jo 90-luvun alusta asti ja on työskennellyt viimeiset kymmenkunta vuotta Talissa sekä lähialueilla muissa keilahalleissa.

- Sen opin olen vuosien aikana ottanut, että kurssin sisältö on yksinkertaistunut aivan merkittävästi. Kipinä syntyy kurssilaisella jo yleensä siitä, kun palloon tulee kierrettä ja lisää pyörintää. Siinä vaiheessa keilaaminen alkaa tuntua mielekkäältä. Kurseilla olemmekin pyrkineet pääsemään keilailun perusteisiin simpeleillä tavoilla kiinni. Pyrkimys on saada keilaaja innostumaan ja saamaan sen ajatuksen, että tässähän voi oppia nopeasti uusia asioita. Toinen tärkeä asia on saada kurssilaiset keskenään keskustelemaan lajista, koska silloin alkaa tulla sitä yhteisöllisyyttä ja tätä kautta ihmisten on kurssin jälkeen helpompi myös jäädä lajin pariin.

Sipilän kurssien kautta tuli pelkästään viime kaudella noin 50 rekisteröitynyttä keilaajaa Talista, Nurmijärveltä, Tikkurilasta ja Vihdistä.

- Tykkään lajista ja ihmisistä keilailun parissa, joten viihdyn tässä työssä todella hyvin. Se on aina palkitsevaa, kun ihmiset innostuvat ja kehittyvät keilailun parissa. Toivoisin, että laji menisi siihen suuntaan, että ympäri Suomen tulisi henkilöitä, jotka saisivat keilailun opettamisesta korvausta sen verran, että voisivat päätoimisesti valmentaa lajia, Sipilä toivoo.

Keilailun monipuolisuus lajina ja harrastuksena yleensä aukeaa ihmisille vasta, kun lajin parissa pidempään olleet henkilöt kertovat keilailun saloista enemmän. Sipilä on huomannut saman ja kertoo, että eivät edes kaikki hyvät keilaajat tiedä, mitä kaikkia asioita keilailussa tulee ottaa huomioon.

- Usein valmennan pelaajia, jotka heittävät hyvin, mutta he eivät varsinaisesti tiedä,

mitä tapahtuu siinä välissä, kun pallo irtoaa sormista ja osuu keiloihin. Pallon lukeminen radalla onkin varmasti merkittävin yksittäinen asia tänä päivänä keilailussa. Helpointa on opettaa pelkästään heittotekniikkaa, mutta sen opettaminen ilman linkkiä pallon ja ratojen lukemiseen on mielestäni ajan hukkaa, hän sanoo.

Tiivis yhteys uusiin harrastajiin

Miten Sipilä neuvoisi muita Suomessa keilailukurssien vetämiseen? Ensimmäisenä asiana hän mainitsee yhteistyön keilahallin kanssa.

- Toisena tulee se, ettei nosta rimaa liian korkealle, kun kurssia lähtee suunnittelemaan. Ei tarvitse olla maailmaa mullistavaa ideaa, kun vetää aloittelijoille keilakurssia. Paljon tärkeämpää on se, että yksinkertaisella idealalla on sitä toimintaa, joka myös pyörii ja siinä ympärillä on hyvää pöhinää. Jos tällaista haluaa tehdä, oma neuvoni on sopia asioista hallin kanssa, perustaa toiminimi kurssien pyörittämistä varten ja sen jälkeen hakea myös SKL:ltä tukea, jota kurseille onkin myönnetty viime vuosina, hän luettelee

Tärkeää on myös Sipilän mukaan yhteisöstä huolehtiminen.

- Omalla kohdallani se tarkoittaa sitä, että olen esimerkiksi suunnitellut eri teemaisia harjoituksia, joista infoan kurseilla käyneitä pelaajia ja annan heille mahdollisuuden tulla mukaan näihin treeneihin ja yleensä tätä

kautta ne myös täytyvät, kun laitan viestiä asiasta. Kun porukasta pitää huolta, he myös jaksavat touhuta.

Sipilä uskoo, että kurssitoiminnan lisäämiselle olisi kysyntää ympäri Suomen.

- Viihdekeilailu on ihan oma tuotteesi, ja keilailua voi harrastaa monella eri tavalla, mikä on hieno asia. Keilailu lajina muuttuu jatkuvasti ja valmentajien on pysyttävä siinä muutoksessa mukana. Siten me pystymme tarjoamaan valmennusta ja mahdollisuuden kehittyä niille keilaajille, jotka ovat enemmän kiinnostuneita kilpailemisesta ja kehittymisestä keilaajina. Meillähän käy kurseilla keilaajia ihan laidasta laitaan ja peruskurssellakin on käynyt jopa yksi entinen M-luokan keilaaja kehittämässä omaa tekniikkaansa.

Lajin nykytrendien osalta Sipilä kertoo, että hänen kurseillaan rohkaistaan kokeilemaan rohkeasti erilaisia tekniikoita.

- Esimerkiksi meidän peruskurssillamme lähes kaikki kokeilevat jossain vaiheessa kahdella kädellä keilaamista, koska siinäkin loppupeleissä lainalaisuudet toimivat samalla tavalla. Toki asentoa ja rytmitystä joutuu muuttamaan ja kahdella kädellä keilaaminen vaatii hieman enemmän fysiikkaa mukaan, mutta meillä nuoret ja vanhat kaikki sitä testaavat. Omia lempi lauseitani valmentamisessa on: ”Jos kokeilet jotakin uutta, pahinta mitä voi tapahtua on, että opit jotakin uutta”. ●

Kurssien lisäksi Jarkko Sipilä tarjoaa myös yksityistunteja.

Valmennus- ja koulutustoiminta vilkastuu koronan jälkeen

- vielä ehdit ilmoittautua Tampereen ohjaajakurssille sekä talven 2. tason valmentajakoulutukseen!

Syksyllä 2022 järjestetyt ohjaajakoulutukset:

Seinäjoki 8.8.2022

Nurmijärvi 17.9.2022

Turku 25.9.2022

Tulossa olevia ohjaajakursseja (täydentyy)

Tampere 12.11.2022, ilmoittautuminen ja lisätiedot: heli.turja(at)keilailu.fi (30.10. mennessä)
Rovaniemi kevät 2023

OHJAAJAKURSSI ON hyödyllinen kenelle tahansa lajin parissa viihtyvälle. Olit sitten aktiivikeilaaja tai valmennustoiminnasta kiinnostunut; ohjaajakursilta saat ajantasaista lajitietämystä omien taitojesi kehittämiseen sekä starttipaketin kannustavaan ohjaamistoimintaan.

Ohjaajakurssin suorittuasi voit toimia mm. aluevalmentajana tai hyvänä ohjaajana esimerkiksi keilailukerhotoiminnassa. Tälle vuodelle ohjaajakurssimateriaalisto on hieman päivittynyt, joten vaikka olisit käynyt kurssin joskus menneisyudessa, ei ole estettä ilmoittautua mukaan uudelleen!

Kaikki kurssit toteutetaan päivämuotoisina. Hinta 75 euroa sisältää päivän aikana tapahtuvan ohjauksen ja ratamaksut sekä materiaalit kurssin jälkeen käyttöösi. Lisäksi myöhemmin tullaan järjestämään ohjaajakurssin käyneille tarkoitettuja lisäkoulutuksia, joista kahteen pääset mukaan saman summan siivittämänä.

Talvella 2022 käynnistyy myös joka toinen vuosi järjestettävä tarkkuuslajien yhteinen 2. tason valmentajakoulutus. Osallistuaksesi koulutukseen tulee sinulla olla käytyä ohjaajakurssi sekä 1. tason valmentajakoulutus. Tälle pidempikestoiselle kurssille ilmoittautuminen päättyy 31.12.2022; koko kurssi-informaation ja ilmoittautumisen löydät kätevästi osoitteesta www.keilailu.fi Valmennusjärjestelmävalikon kautta!

Lisätietoa kaikista ohjaaja- ja valmennuskoulutuksista antaa SKL:n koulutuskoordinaattori Heli Turja, heli.turja@keilailu.fi. Kysy myös ryhmille erikseen järjestettävistä ohjaajakursseista! ●

Kaikille suunnattuja ohjaajakursseja on syksyllä tarjolla vielä Tampereella. Talven koulutuskalenteri on parhaillaan suunnitteilla.

SINUSTAKO SEURAAVA KOULUTTAJA?

Suomen Keilailuliiton

OHJAAJA-

kurssi

TAMPEREELLA 12.11. KLO 10-16

Kurssi sisältää aiheet:
- Keilailusuorituksen perusteet teoriassa ja ohjaus radalla
- Lasten ja nuorten ohjaaminen
- Keilaajan oheisharjoittelu
- Valmentajan polku ja mahdollisuudet

Kurssin jälkeen voit osallistua myöhemmin lisäkoulutuksiin (2 kpl). Lisäksi saat koulutuksesta todistuksen ja kurssin materiaalit käyttöösi. Kurssin jälkeen voit toimia mm. ohjaajana keilakouluissa tai aluevalmentajana ja osallistua keilailun valmentajakoulutuksiin.

HINTA: 75€
SIS. RATAMAKSUN, MATERIAALIT JA OHJAUKSEN

KURSSIN VETÄJÄNÄ TOIMII MAJOUKKUEVALMENTAJA HELI TURJA. ILMOITTAUTUMISET SÄHKÖPOSTILLA, VIIMEISTÄÄN 30.10. MENNESSÄ: heli.turja@keilailu.fi

SUOMEN KEILAILULIITTO

Naisille kolme mitalia EM-kilpailuista – Peppi Konsterille kultaa!

Tanskan Aalborgissa pelattiin elokuussa koronan moneen kertaan siirtämät EM-kilpailut. Suomen naiset menestyivät kilpailuissa hyvin voittaen kilpailuista kolme mitalia, yhden kultaisen ja kaksi pronssista.

TEKSTI JA KUVAT: **SAMI JÄRVILÄ**

SUOMEN JOUKKUEESSA pelasivat **Eliisa Hiltunen, Ani Juntunen, Peppi Konsteri, Mila Nevalainen, Jenni Heino ja Marjaana Hytönen**. Valmentajana toimi **Piritta Kantola**.

Peppi Konsteri osallistui ensimmäistä kertaa aikuisten EM-kilpailuihin ja voitti heti kultaa All Eventistä, pronssit parikilpailusta Ani Juntusen ja triosta Anin ja Marjaana Hytösen kanssa. Kilpailujen todellinen ykkösmaa oli Ruotsi, joka laittoi ennätykset uusiksi rohmujen peräti 14 mitalia jaossa olevista 22 mitalista.

Ruotsi vei kaikki mitalit singlestä

EM-kilpailujen singlen pelit menivät ruotsalaisten juhliessa, kun välierät ja finaali pelattiin maanaisten kesken. Voittajaksi keilasi lopulta **Anna Andersson**, joka kukisti finaalissa **Sandra Anderssonin** uusintaheitolla pelin päättyttyä 181-181. Pronssit jäivät **Jenny Wegnerin** ja **Josefin Hermanssonien** käsiin.

Tätä ennen pelattiin aamulla singlen kolmas ja viimeinen pelierä. Ani Juntunen ja Peppi Konsteri taistelivat tosissaan mitaleille pääsystä, mutta jäivät kuitenkin tavoitteesta viitisenkymmentä pistettä.

Sarjat olivat molemmilla parituloksen tuntumassa koko ajan. Neljän sarjan jälkeen tiedettiin suurin piirtein, että mitaleille riittää, kun lyö Ruotsin Josefin Hermanssonin 1260 tuloksen. Tämä olisi vaatinut isot sarjat viidenteen ja kuudenteen. Peppi tekikin viidenteen 243 ja samansuuruinen tai hieman pienempikin olisi lopulta riittänyt. Viimeisen sarjan alun tyhjät kuitenkin romuttivat mitalihaaveet. Ani Juntusen lopputulos kuuteen sarjaan oli 1211 ja Peppi Konsterin 1207 pistettä.

Juntuselle ja Konsterille pronssia parikilpailusta

Ani Juntunen ja Peppi Konsteri taipuivat pronssille hävittyään semifinaalipelin Ruot-

sin Jenny ja **Cajsa Wegnerille** pistein 459-447.

Semifinaalipeli Ruotsi vastaan oli molemmilta mailta tasokasta keilaamista. Ratkaisu tapahtui viimeisessä ruudussa ja ankkureiden Pepin ja Jennyn kautta. Pepillä oli kaato alla yhdeksän-

nessä ruudussa ja Jennyllä paikko. Peppi heitti ensin ja teki kaadon, Jenny myös. Pepille olisi tarvittu vielä toinen kaato pakottaakseen Jennyn samaan. Sitä ei saatu ja Pepille ja Anille kaulaan EM-pronssit. Parikilpailun EM-kulta meni

Peppi Konsteri voitti All Event-kultaa osallistuttuaan ensimmäisiin naisten EM-kilpailui-

Ruotsin parille Josefin Hermansson ja **Victoria Johansson**, jotka kukistivat loppuottelussa Suomen semeissä kaataneet Jenny ja Cajsa Wegnerin 490-408. Semifinaalissa ennen finaalia Josefin ja Victoria pudottivat Ranskan parin **Emma Friant** ja **Manon Grandsiren** pistein 391-362.

Matka kohti mitalipelejä oli suomalaisittain jännittävä. Edellispäivänä parikilpailun karsinnan pelanneet Eliisa Hiltunen ja Marjaana Hytönen olivat ennen viimeistä karsintaerää kolmansina tuloksella 2475. Juntunen ja Konsteri aloittivat oman eränsä erinomaisesti pelaten neljä sarjaa 125 päälle parivauhdin ja kaikki näytti hyvältä mitalipelejä ajatellen. Viidennessä sarjassa kuitenkin peli romahti ja siihen vaikutti toki myös hankala ratapari. Tulosta tuli ainoastaan 305 pistettä. Viimeiseen sarjaan lähdetessä tiedettiin, että olisi pelattava kova sarja neljän parhaan joukkoon noustakseen. Naiset päättivät sen tehdä ja huikealla 512 sarjalla Ani ja Peppi ottivat lopulta parikilpailun kärkipaikan ja varmistivat sillä myös mitalin.

Seuraavaksi saatiin jännittää pääsevätkö myös Suomen toinen pari Hiltunen ja Hytönen mitalipeleihin. Ruotsin Cajsa ja Jenny Wegnerin tulisi keilata viimeiseen sarjaan 405 pistettä noustakseen Suomen ohi. Viimeiseen ruutuun lähdetessä molempien ruotsalaisten piti tehdä vähintään kaksi kaatoa. Sen he myös tekivät ja nousivat niukasti kahdella pisteellä suomalaisten ohitse mitalipeleihin. Eliisa ja Marjaana sijoittuivat näin viidensiksi.

Suomen triolle EM-pronssit – dramaattinen häviö Tanskalle yhdellä pisteellä

Ani Juntunen, Peppi Konsteri ja Marjaana Hytönen keilasivat pronssia trion osiosta. Ratkaisu tapahtui viimeisillä heitoilla ja Tanska löi lopulta Suomen trion ainoastaan yhdellä pisteellä 581-580.

Naistrio pelasi karsinnassa tasaisen hyvällä pelillä kolmannelle sijalle ja mitalit varmistuivat. Välierässä Suomea vastaan asettui Tanskan trio **Cecilie Dam, Mika Guldbaek ja Mai Ginge Jensen**. Suomi jäi alkuruuduissa Tanskan tahdista muutamien tehtyjen tyhjien takia ja Tanskan johdossa mentiin noin viitisenkymmentä pistettä aina kahdeksanteen ruutuun saakka, jossa Tanska jarrutteli kahdella tyhjällä Peppi Konsterin jatkaessa kaatojonoaan. Yhdeksänteen ruutuun Tanska teki tyhjän ja Peppi jatkoi kaatojaan. Viimeiseen kymppiruutuun lähdetessä eroa oli Tanskan hyväksi enää 11 pistettä. Ani teki kaksi peräkkäistä kaatoa ja Marjaana paikon. Tanskan Cecilia ja Mika tekivät ehjät viimeiset ruudut. Ratkaisu jäi näin ankkureiden Pepin ja Mai Gingen varaan. Tanskan johto oli enää kaksi pistettä. Peppi heitti ensimmäisenä ja teki kaadon. Mai Ginge vastasi kaadolla. Sama toistui toisilla heitoilla. Viimeisellä heitolla. Peppi osui

Vas. ylhäältä valmentaja Piritta Kantola, Marjaana Hytönen, Peppi Konsteri ja Mila Nevalainen. Alhaalla Jenni Heino, Eliisa Hiltunen ja Ani Juntunen.

taskuun hyvin, mutta kymppikeila jäi pystyyn. Mai Gingen tarvitsi kaataa näin kahdeksan keilaa heidän voittoon. Heitto osui lähes keskelle patteria ja kahdeksan keilaa juuri ja juuri kaatui.

Tanska eteni näin loppuotteluun ja Suomelle EM-pronssia.

Suomen trion ankkuri Peppi Konsteri kertoi pronssimitalin saavuttamisesta koko trion puolesta seuraavasti;

- Ei ollut helppo mitali. Kovaa duunia jouduttiin tekemään kaksi päivää. Ei ollut kenelläkään helppoa. Sovittiin tyttöjen kanssa ennen tätä päivää, että pelataan varmaa ja ehjää peliä eikä yritetä voittaa koko kisaa yhdellä heitolla. Saatiin pidettyä hyvä fiilis yllä, mikä oli varmasti meidän valttikortti vaikeinakin hetkinä.

Trion kultaa meni Ruotsin Anna Anderssonille, Cajsa Wegnerille ja Jenny Wegnerille. Ruotsi kukisti loppuottelussa Suomen kaataneen Tanskan 699-618.

Peppi Konsterille All Event-kultaa – Suomi joukkuepelin seitsemäs

Peppi Konsteri keilasi naisten EM-kilpailujen kuningattareksi voitettuaan pelaajien eniten arvostamasta All Eventista kultaa.

Suomen joukkue lähti jahtaamaan paikkaa neljän parhaan joukkoon ja mitalipeleihin ensimmäisen pelatun kolmen sarjan blokin jälkeen sijalta yhdeksän. Eroa oli kurottavana neljäntenä olevaan Englantiin 155 pistettä. Samalla ratkaistiin All Eventin, eli kaikkien EM-kilpailujen peliosioiden yhteispistemäärällä jaettavat henkilökohtaiset mitalit.

Suomi sai ensimmäiseen sarjaan hyvän vireen päälle ja tulosta 1006. Samaan aikaan Suomea 155 pistettä edellä oleva Englanti myös

onnistui saamaan kasaan 989 pistettä. Hieman saatiin näin Englantia kiinni.

Toisessa sarjassa Suomi jatkoi hyvää pelaamistaan ja koko joukkue onnistui. Tulosta 1018, mutta myös Englanti onnistui pelissään tehden 1014. Saksa tuli mukaan mitalitaisteluun 1067 tuloksella.

Viimeiseen sarjaan lähdetessä Suomi oli seitsemäntenä ja neljäntenä olevaa Englantia perässä 124 pistettä. Saksa oli noussut jo viidenneksi ollen 30 pistettä Suomen edellä. Ranska oli Suomea edellä 17 pistettä ja kuudentena. All Eventissa Peppi Konsteri oli noussut kärkeen ja etumatkaa toisena olevaan Ruotsin Anna Anderssoniin oli 31 pistettä ja kolmantena olevaan Jenny Wegneriin 40 pistettä. Muut olivat jo kauempana. Suomi taisteli ja jatkoi upeaa pelaamistaan. Saksa pelasi viereisellä rataparilla ja pelasi vielä parempaa tulosta kuin Suomi. Toisella puolella hallia pelannut Englanti oli vaikeuksissa. Suomen tulos 1047 riitti lopulta seitsemänteen sijaan. Saksa meni niukasti 1063 tuloksellaan neljällä pisteellä Englannin ohi ja mitalipeleihin. Muut maat neljän parhaan joukossa ovat Hollanti, Ruotsi ja Tanska.

Saksa kukisti Hollannin semifinaalissa murskaluvuin 1041-908. Toisessa ottelussa Ruotsi kukisti Tanskan 978-936.

Loppuottelussa kohtasivat näin Saksa ja Ruotsi. Ruotsi jäi siinä täysin Saksan jalkoihin Euroopan mestaruus meni Saksalle pistein 1032-833.

Konsterin All Event-kultamitalin ratkaisu oli huikean jännittävä. Peppi pelasi hyvää peliä viimeisen sarjan loppuruutuihin saakka. Triplalla ja ehjällä hän piti etumatkan ruotsalaisiin. Anna ja Jenny taistelivat etumat-

kaa hieman kiinni. Molemmat tekivät neljän kaadon jonon kahdeksanteen ruutuun. Peppi Konsteri pelasi omaa peliään yhden ruudun heitä edellä. Annalla jäi keila pystyyn yhdeksanteen ruutuun. Tässä vaiheessa tiedettiin, että ehjällä viimeisellä ruudulla Peppi olisi Euroopan mestari. Peppi heitti kymppiruudun ensimmäisen heiton kylmän viileästi taskuun ja kulta varmistui yhteistuloksella 5013!

Hopeaa keilasi Anna Andersson pistein 4978 ja pronssia Jenny Wegner 4971.

Ensimmäistä kertaa naisten EM-kilpailuihin osallistuva 18-vuotias Peppi Konsteri kertoi EM-kullan ratkettua seuraavasti.

- Aika sanattomaksi vetää, Ei oikeasti uskonut, että aikuisten kesken pystyy tähän samaan. Ei ole kuitenkaan missään vaiheessa ollut täällä mitään parasta keilaamista ja ennen kisoja tänne tultiin tänne hieman peloissaan, että mitähän tästä tulee. Ei tätä oikein usko vielä. En pystynyt laskemaan lopussa tilannetta, kun ruotsalaiset keilasivat sopivasti kaukana, en ikinä nähnyt taulua. En tiennyt yhtään, mikä tilanne oikein on. Oletus oli, että pitää tehdä tulosta paljon, koska ei ne tee pikkusarjoja loppuun, kun on tuommoiset ratkaisuhetket. Tiesin, että paljon kuitenkin pitää tehdä. Näissä kisoissa ei ole mitään hävittävää enää ja mennään niin pitkälle kuin pystyy ja pääsee. Odotukset huomisiin Mastersin finaaleihin on, että keilaaminen on edelleen hyvää huomenna Mastersin finaaleissa. Mennään tekemään hyvää suoritusta sinne.

Joukkueena meillä oli tänään oikein kunnollinen pelipäivä. Nyt meillä oli oikea fiilis ja jätettiin suurin osa tyhmistä tyhjistä pois ja oltiin muutosten mukana. Tänään oli semmoinen päivä, mikä olisi voinut olla eilenkin. Jos meillä olisi ollut kaksi tämmöistä päivää, niin oltaisiin oltu mitalieilla. Ihana, että saatiin lopetettua hyvään peliin. Kumminkin meistä jotkut jatkavat Mastersin finaaleissa ja ne, jotka eivät, pystyivät lopettamaan kumminkin hyvään päivään.

Pepin lisäksi Mastersin 24 parhaan finaaliin selvisivät Ani Juntunen 8. (4862), Marjaana Hytönen 17. (4690) ja Eliisa Hiltunen 21. (4667). Jenni Heinon sijoitus oli 46. (4382) ja Mila Nevalaisen 72. (4182).

Suomalaisten tiet mastersissa katkesivat jo toisessa vaiheessa -Josefin Hermansson vei kullan

Suomalaisten pelit 24 parhaan mastersin finaaleissa eivät sujuneet toivotulla tavalla. Eliisa Hiltunen putosi jo ensimmäisellä kierroksella ja muiltakin toisella kierroksella 16 parhaan peleissä.

Ensimmäisessä vaiheessa Marjaana Hytönen voitti vastustajansa suoraan 2-0 ja eteni vaiheeseen 2. Eliisa Hiltunen joutui taipumaan hollantilaiselle 0-2. Blankenzie sinetöi niukan toisen sarjan voittonsa kymppiruudun tuplallaan.

Toisessa vaiheessa Peppi Konsteri kohtasi Skotlannin vasuri **Alison Wiliamsonin**. Peppi oli ensimmäisestä sarjasta lähtien vaikeuksissa skotin kanssa. Ensimmäinen sarja meni Alisonille. Toisessa sarjassa Peppi jo paransi heittoaan ja tasoitti pelin. Ratkaisevassa sarjassa Alison otti pienen etumatkan neljännen ruudun triplallaan. Peppi ei onnistunut kuromaan etumatkaa kiinni ja näin Alison jatkoon kahdeksan parhaan joukkoon.

Ani Juntunen otti mittaa Ruotsin Victoria Johanssonista. Jos oli Pepillä haastava päivä, niin oli Anillakin. Ani ei saanut peliään kulkemaan oikein missään vaiheessa ja Victoria vei pelin suoraan 2-0. Marjaanan Hytönen lähti haastamaan Ruotsin Jenny Wegneria. Jenny ei antanut paljoa saumaa Marjaanalle pelaamalla sarjat 259 ja 280 ja vei ottelun 2-0.

Mastersin kulta meni Ruotsin Josefin Hermanssonille. Loppuotteluun saakka hurjia sarjoja keilannut Jenny Wegner oli vaikeuksissa finaaliaparilla ja joutui taipumaan Josefille suoraan 2-0.

Ani Juntunen ja Peppi Konsteri keilasivat parikilpailusta pronssit hävittyään semifinaalipelin Ruotsin Jenny ja Cajsa Wegnerille niukasti pistein 459-447.

Valmentaja **Piritta Kantola** veti EM-kilpailujen loppuksi yhteen kisaviikon tapahtumat Aalborgista.

- Olipahan aikamoista vuoristorataa nämä kisat kyllä. Välillä hyvää ja välillä täyttä kuraa. Mastersista olisi ollut otettavissa useitakin sarjoja, mutta ei kyetty ottamaan niitä. Kokonaisuudessaan kolme mitalia on kyllä ihan hyvä saavutus. Tässä porukassa olisi ollut potentiaalia pariin mitaliin enempiinkin. Siinä mielessä ei täysin tyytyväinen voi olla. Toki Pepin All Eventin kulta oli huikea suoritus. Mikäli pelaajat jaksavat vain tehdä enemmän perustyötä sen suoritusrutiinin kasvattamiseksi, menestystä on jatkossa tulossa vielä enemmän. Kehittyvän joukkueen kanssa on kuitenkin tosi hienoa tehdä töitä. Kaikki mitä tehdään sataa tulevaisuuden laariin. ●

Peppi Konsteri, Ani Juntunen ja Marjaana Hytönen keilasivat pronssia trion osiosta. Kuvassa myös valmentaja Piritta Kantola.

Tuttu näky EM-kilpailuissa päivittäin. Ruotsin naiset rohmusivat peräti 14 mitalia jaossa olevista 22 mitalista.

NUKU PAREMMIN. SYÖ PAREMMIN. URHEILE PAREMMIN.

SCANDIC SPORTS -JOUKKUEMAJOITUS
ALK. 29 €/HLÖ

LUE LISÄÄ: [SCANDICHOTELS.FI/SPORTTI](https://scandichotels.fi/sportti)

Kelpaisiko alueorganisaatio?

Turhaa hallintoa ei tarvita. Tästä jokainen meistä lienee samaa mieltä. Toisaalta on niin, että hyvin järjestetty, organisoitu hallinto mahdollistaa itse toiminnan. Hyvä hallinto luo toiminnalle edellytyksiä, ei vähiten taloudellisessa mielessä.

Heti kohta Suomen Keilailuliiton puheenjohtajaksi tultuani vuonna 2008 aloin pohtia silloisen organisaatiomme toimivuutta. En siksi, että edellinen olisi välttämättä ollut erityisen huono enkä siksi, että uuden johtajan pitäisi heti esittää jotain uutta lunastaakseen paikkansa.

Mutta kuuntelin kenttää, kuten puheenjohtajan kuuluu. Kentältä kuului, ettei nykyinen organisaatio tosiaan ole paras mahdollinen. Tuolloin SKL:n alla toimi 68 jäsen/paikallisliittoa ja noin 750 keilailuseuraa. Jäseniä oli hieman yli 13 000.

”Olisiko kuitenkin jo aika tiivistää organisaatiota, jotta käytettävissä olevat resurssit voitaisiin käyttää järkevämmiin, tehokkaammin.”

Yleisesti nähtiin, etteivät mainitut luvut anna parasta mahdollista tukea toiminnalle, keilailulle.

Erityisesti mietitytti SKL:n alueellinen organisaatio, jota ei käytännössä ollut, jos sellaiseksi ei sitten laskettu valtuuston aluejakoa. Koska valtuusto kokoontuu vain kaksi kertaa vuodessa, siitä ei ole operatiivisen, alueellisen toiminnan pyörittäjäksi.

Kun tuolloin lähes 15 vuotta sitten pohdittiin tavoitteita SKL:n alueorganisaatiolle, löytyi hyvä joukko kannatettavia asioita: palkallisten työntekijöiden lisääminen alueille, jäsenhankinnan kehittäminen, yhteisempien, suurempien kilpailujen järjestäminen sekä ulkopuolisen rahoituksen lisääminen.

Vaikka sekä jäsenten, jäsenliittojen että seurojen määrä on vähentynyt koko ajan, edellä mainitut tavoitteet ovat mielestäni edelleen hyvin perusteltuja ja edistettävissä. Ehkä enemmänkin kuin aikaisemmin.

Suuri kysymys on kuitenkin se, miten alueellinen hallinto, toiminta järjestettäisiin. Selvää lienee, ettei useiden kymmenien suuruinen jäsenliittoverkosto palvele alueellista toimintaa parhaalla mahdollisella tavalla. Yleensä alueorganisaatiot

toimivat Suomessa maakunta- ja entisten läänirajojen mukaisesti. Näin ollen SKL:n alueorganisaatioiden määrä voisi olla noin kymmenen. Mainittu valtuuston aluejako voisi antaa hyvän pohjan.

Mutta eihän alueorganisaatio tällä yhdellä kirjoituksella synny. Siihen tarvitaan niin SKL:n hallituksen ja valtuuston, jäsenliittojen kuin keilailuseurojen ja niiden jäsenten tuki ja tahto. Olisiko kuitenkin jo aika tiivistää organisaatiota, jotta käytettävissä olevat resurssit voitaisiin käyttää järkevämmiin, tehokkaammin. Puhutaan sitten vaikka niistä alueellisten työntekijöiden mahdollisesta palkkaamisesta.

Niin tässä kuin monessa muusakin asiassa ratkaisevaa on tietysti se, mistä rahat. Nykyisessä organisaatiossamme rahaa on SKL:n lisäksi jäsenliitoilla ja keilailuseuroilla – enemmän tai vähemmän. Voisiko tästä kokonaisuudesta irrottaa jonkun summan toimivan alueorganisaation rakentamiseen.? Ja voisiko toimiva alueellinen organisaatio saada myös ulkopuolista sponsorirahaa helpommin kuin nykymalli mahdollistaa?

Ei ihan helppoja kysymyksiä. Mutta ei ehkä ole helppo jatkaa nykyiselläänkään...? Niin: vuonna 2009 kaikille 67 jäsenliitolle lähetettiin kysely alueorganisaation tarpeesta. 19 liittoa vastasi, joista yhdeksän piti asiaa tarpeettomana ja neljä tarpeellisena. Kuusi halusi vielä lisäselvityksiä. 48 ei vastannut. ●

Harri Järvinen

Kuvassa A-sarjan kolme parasta vasemmalta oikealle Jaana Taavitsainen, Elisa Hiltunen ja Satu Heinilä.

Keilaajattaret on Tour jatkuu Rookies on Tour kumppaninaan

Naiskeilaajien keskuudessa viime kaudella suosion saanut Keilaajattaret on Tour jatkuu myös kaudella 2022-2023! Nyt Keilaajattaret on saanut kumppanikseen Rookies on Tourin. Kiertueet ovat juuri alkaneet elokuun lopussa ja osakilpaluita keilataan alueesta riippuen aina huhtikuun puoliväliin saakka. Tarkista kiertuemainoksista osakilpailut ja tule mukaan.

TEKSTI: **HEIDI MANNINEN NAISVALIOKUNNAN PUHEENJOHTAJA JA TOUR-TYÖRYHMÄN VETÄJÄ**

MOLEMMAT KIERTUEET keilataan tällä kaudella, jo viime kaudella Keilaajattaret on Tourista tutuksi tulleella formaatilla, 29.8.-16.4.2023 välisenä aikana. On Tour on viiden (5) osakilpailun kiertue seitsemällä (7) alueella Suomessa. Alueet ovat: Pohjoinen (Lappi,

Pohjois-Pohjanmaa ja Kainuu), Pohjois-Savo ja -Karjala, Kymenlaakso (Kymenlaakso ja Etelä-Karjala), Pohjanmaa (Etelä- ja Keski-Pohjanmaa), Länsirannikko (Varsinais-Suomi ja Satakunta), Etelä-Suomi (Uusimaa, Lahti, Hyvinkää ja Riihimäki) sekä seitsemäntenä

alueena Keski-Suomi (Pirkanmaa ja Keski-Suomi). Jokaisesta osakilpailuun osallistumisesta kerää pisteitä erikoiskilpailusijoituksen mukaan 1-20 pistettä erillisen pisteytystaulukon mukaan. Keilaajattaret on Tourilla sijoitus on yhtenäinen erikoiskilpailusijoituk-

sen kanssa, Rookies on Tourilla käytössä on erillinen tasoitusjärjestelmä. Jokaisen alueen parhaimmille järjestetään oma kiertuefinaali myöhemmin ilmoitetussa keilahallissa. Finaalien ajankohdat ovat Keilaajattaret lauantaina 10.6.2023 ja Rookies sunnuntaina 11.6.2023. Tällä kaudella erillistä osakilpailumaksua ei peritä, vaan osallistumalla kiertueen osakilpailuksi ilmoitettuun erikoiskilpailuun, ottaa keilaaja osaa myös kiertueelle, mikäli täyttää kiertueiden kriteerit.

Keilaajattaret on Tourille osallistumisoi- keus on kaikilla rekisteröityneillä naiskeilaajilla. Kiertue kilpaillaan totutusti kahdessa eri sarjassa, A- ja B-sarja. Sarja määräytyy ensimmäisen osakilpailuun osallistumisen aikaisen keskiarvon mukaan (ka yli tai alle 175). Uutuuskier- tue Rookies on Tour on tarkoitettu keilaajille, joiden ensirekisteröityminen on tapahtunut 1.7.2020 tai sen jälkeen ja keskiarvo ensimmäisen osakilpailuun osallistumishetkellä on alle 175.

Tourien kriteerit, kiertueaikataulut ja sää- nöt sekä kiertueen pistetilanteen löydät liiton internetsivuilta sekä Kilpailu ja tulokset -osiosta Kilpailutoiminta -otsikon alta että Naiskeilailu -osiosta Harrastajalle -otsikon alta. Si- vuja ja tuloksia päivittää sekä kilpailun juryna toimii Tour -työryhmä. Tour työryhmään tar- vittaessa voi olla yhteydessä naisvaliokunnan sähköpostin kautta naisvaliokunta@keilailu.fi.

Tunnelmapaloja kauden 2021-2022 Keilaajattaret on Tourista

Keilaajattaret on Tour perustettiin ja järjes- tetiin naisvaliokunnan ideasta syksyllä 2021 al- kavaksi. Osakilpailut olivat kaudella 2021-2022 osa aiemmin mainituilla alueilla järjestettäviä erikoiskilpailuja, joihin kiitettävästi kilpailui- den järjestävät loivat mm. naisille erikoiseriä, erityispalkintoja tai paikkoja erikoiskilpailui- den finaaleihin. Osakilpailuihin oli määritelty 1€ osallistumismaksu, joka päätettiin lopuksi pitää vapaaehtoisena lisänä kisajärjestäjäl- le, heidän halutessaan perittäväksi. Naisille suunnatut erät erityisesti koettiin mukavaksi vaihtoehdoksi ja aktivoivat naisia hyvin osal- listumaan erikoiskilpailuun. Naiset ottivat osaa kiertueelle aktiivisesti, jopa useammille alueille.

Kiertueelle otti osaa kaiken kaikkiaan 388 naiskeilaajaa, joista A-sarjaan osallistui 79 ja B-sarjaan peräti 314 naista. Kiertueen tarkoi- tuksena oli saada naisille suunnattuja kisoja paremmin naisten tietoisuuteen ja aktivoida erityisesti B-sarjaan oikeutettuja naiskeilaajia kiertämään kisoja eri halleissa. Suorituksia kiertueella keilattiin yhteensä 802. Mikä on hieno suoritus koronarajoituksia ja siirtoja täynnä olevalle kaudelle. Eniten suorituksia keilattiin Etelä-Suomen osakilpailuissa (195), joista Lahden osakilpailu keräsi eniten naisia

Kuvassa B-sarjan kärkiviisikko vasemmalta oikealle Raija Turunen, Riia Huhmarkangas, Riitta Niemi, Jaana Turunen ja Mia Mustonen.

Kuvissa vasemmalta oikealle Sanna Turunen, Mia Mustonen, Hannele Impola (palkintojen jakajana takana), Riikka Rautiainen (palkintojen jakajana takana) ja Jaana Turunen.

(47) keilaamaan. Keski-Suomessa oli myös aktiivista kilpailamista, eikä jääty Etelä-Suomen lukemista kauas, suorituksia kerääntyi 153. Pohjois-Suomen naisia kiertueelle osallistu- mista rajoitti mahdollisesti alun perin kier- tueen finaaliapäivän päällekkäisyys pohjoisen oman seniori tourin -finaalin kanssa, mikä näkyi mm. Rovaniemen osakilpailussa, jossa yksikään nainen ei osallistunut osakilpailuun. Loppukaudesta pohjoisen kilpailuissa näkyi selvästi aktivoitumista, kun finaalipäivä siirtyi kesäkuulle. Etelä-Suomen Hyvinkään osakil- pailu (46) ja Itä-Suomen Mikkelin osakilpailu (44) ansaitsevat erityismaininnan sillä ne ke-

räsivät myös kiitettävästi naisia osallistumaan, mutta Hyvinkään ja Mikkelin osakilpailut akti- voivat erityisesti B-sarjalaisia naisia kilpaillemaan, sillä Mikkelissä 44 naisesta 30 ja Hyvinkäällä 46 naisesta peräti 41 oli B-sarjalaisia.

Kiertueesta pyydettiin naisilta palautetta kauden päätteeksi. Kiertueesta saatu palaute oli lähes pelkästään positiivista. Erityisesti tuli esille se, että naiset ovat kaivanneet pel- kästään naisille suunnattuja kisoja. Se, että Keilaajattaret on Tour järjestettiin kiertueena eikä yksittäisinä kisoina pelkästään sai positiivista palautetta. Naisten kynnys lähteä tutus- tumaan uusiin keilahalleihin kiertueella ma-

daltui. Myös uusia kehitysideoita ja -toiveita tuotiin esiin, kuten parikilpailu kiertueelle ja A-sarjan finaaliin tasoitukset mukaan.

Koronarajoitukset häiritsivät, muuttivat ja vaikuttivat myös kiertueeseen. Kiertuefinaalia jouduttiin tosiaan koronan vuoksi siirtämään alkuperäiseltä paikaltaan huhtikuulta kesäkuulle. Kiertuefinaali päästiin vihdoinkin järjestämään lauantaina 11.6. Kuopion Keilakukossa. Kesäisen ajankohta finaaliin toi myös pääosin positiivista palautetta. Finaaliin saapui yhteensä 29 keilaajaa ympäri Suomea. 35 finaaliipaikkaa oli täytettävänä. Ainoastaan B-sarjan finaaliin Pohjois-Suomen alueelta ei naisia päässyt osallistumaan laisinkaan sekä muutamia muita yksittäisiä poisjääntejä tuli muillekin alueille. Kiertuefinaalissa pelattiin 300€ pääpalkinnosta, kiertopalkintopokaalista ja tittelistä ensimmäisen Keilaajattaret on Tour finaalin voitosta. Kiertuefinaalin voitti B-sarjassa **Raija Turunen**, Hilimat. B-sarjan toiseksi keilasi **Riia Huhmar-kangas** (TKK), kolmanneksi **Riitta Niemi** (Hilimat), neljänneksi **Jaana Turunen** (Strikers) ja viidenneksi **Mia Mustonen** (Strikers).

Kiertuefinaalin A-sarjan voittajaksi keilasi **Jaana Taavitsainen** Smash ja A-sarjan toiseksi keilasi **Eliisa Hiltunen** (Bay), kolmanneksi **Satu Heinilä** (TK-38), neljänneksi **Marjo Hirvonen** (Giants) sekä viidenneksi **Marja-Leena Lukkari** (VuoBo).

Naisvaliokunta järjesti finaalin yhteydessä myös yhteistä ohjelmaa Kuopion iltaan ja kävimme vierailmassa ja illastamassa yhdessä Alahovin viinitilalla. Viinitilalle lähti tilauslautta Kuopion satamasta. Illallistamaan olivat tervetulleita kaikki halukkaat ja joukossa nähtiin niin finalisteja, muita tourille osallistuneita naisia, finaalin järjestäjät ja tukijoukkoja.

Iltaohjelmassa lauttamatkalla Naisvaliokunta palkitsi kunniakirjoilla ja pienellä stipendillä kiertueella ansioituneita keilaajia. Palkittavat olivat eniten alueita kiertänyt **Sanna Turunen**, joka osallistui Keilaajattaret on Tourilla viidellä (5) eri alueella yhteensä 13 eri osakilpailuun. Toinen palkittava oli eniten finaaliipaikkoja saavuttaneen keilaajatar Mia Mustonen, joka saavutti 2 finaaliipaikkaa ja s-osallistui aktiivisesti neljällä (4) eri alueella yhteensä 15 eri osakilpailuun. Palkinnon sai myös eniten osakilpailuja heittäneenä **Jaana Turunen**, jolla kaiken kaikkiaan osallistumisia oli eri osakilpailuihin yhteensä huimat 19 ja nekin keilattu neljällä (4) eri alueella. Kaikki kolme palkittua edustivat Helsinkiläistä Strikersia, jolle naisvaliokunta antaa kunniamaininnan aktiivisuudesta kiertueen kiertämiseen.

Toivotamme kaikki naiset ja aloittelevat keilaajat mukaan osallistumaan tälle kaudelle aktiivisesti tourille. Tehdään yhdessä tästä tourista vieläkin parempi. Myös finaaliiviikonlopulle kesäkuussa luvassa ohjelmaa! Tiedotamme asiasta myöhemmin, kun finaaliipaikka varmistuu.

Kuvassa iloisia matkalaisia.

Kuvassa tunnelmaa Alahovin viinitilan viinituvassa yhteisen illallisen merkeissä.

Naisvaliokunta tulee järjestämään myös kaudella 2022-2023 naiskeilaajille suunnattuja koulutuksia. Näistä tiedotamme erikseen keilailuliiton internetsivuilla ja Keilaajattaret -ryhmässä. Facebookin Keilaajattaret -ryhmä kannattaa ottaa seurantaan! Siellä naisvaliokunta tiedottaa tourista, muista naisten kiisoista ja koulutuksista, tule pyytämään jäsenyyttä ryhmään, jos et vielä ryhmään kuulu. Myös miespuoliset jäsenet ovat tervetulleita!

Naisvaliokuntaan haetaan myös uusia jäseniä kehittämään naiskeilailua Suomessa. Sukupuolella ja kilpailuustalla tai iällä ei ole merkitystä. Mikäli itse olet tai tiedät ystävän, jolla on ideoita, työrukkasia tai vaikka vain kiinnostusta naiskeilailun kehittämiseen, ota yhteyttä naisvaliokuntaan naisvaliokunta@keilailu.fi tai nappaa naisvaliokunnan jäseniä keilahalleilla hihasta kiinni ja ilmianna kiinnostus! ●

Piritta Kantola:

Asioita ja tekijöitä menestyksen takana

Kuluva vuosi on ollut kilpailullisesti menestyksestä aikaa. Niin miehet, naiset kuin junioritkin pokkailivat mitaleita EM-kilpailuista roppakaupalla. Tähän täytyy tietysti olla tyytyväinen samalla kuin toimintaa pitää tarkastella myös analyttisesti: mikä on ollut hyvän menestyksen taustalla? Missä on kehityskohteita? On tärkeää tunnistaa kehityskohteiden lisäksi myös voittavat tekijät, jotta niistä voidaan pitää kiinni ja kehittää edelleen.

TEKSTI: PIRITTA KANTOLA (ENT. MAJA)

1. Systeemi Tulevaisuuden Ryhmästä tehoryhmään

Parhaat henkilökohtaiset menestykset tulevat luonnollisesti huippuyksilöiden toiminnan seurauksena. Toimiva tulevaisuuteen katsova systeemi, ryhmäytyminen, vertaistuki ja keskinäinen kilpailu kuitenkin kehittävät ja kiritävät yksilöitä eteenpäin ja tuovat lisäksi joukkumenestystä ja -mitaleita. Kuluvana vuonna Tomas ja Peppi ovat olleet useissa mitaleissa mukana. Systeemin pitää toimia kuitenkin niin, että se tuottaa menestymahdollisuuksia myös ilman erikoista fyysistä lahjakkuutta, erittäin nuorena aloitettua huipputason harjoittelua jne. ja samalla tarjoaa mahdollisuudet absoluuttisen huipun tavoittamiseen Suomesta käsin.

2. Valmennus ja tukijärjestelmät

Suomalainen valmennusosaaminen on tunnustettua ja arvostettua maailmalla. Meillä on kuitenkin määrällisesti vähän aktiivisia valmentajia, ja tämän näen yhtenä mahdollisena heikkoutenamme tulevaisuudessa. Varteenotettavaa kansainvälistä valmennusuraa kannattaa tavoitella, vaikka leipä ei olekaan leveä ja menestykset ja kiitokset joskus kiven takana. Systeemiimme on toistaiseksi löytynyt kiinnostuneita valmentajia, ja toivottavasti näin on jatkossakin, kun tuoreita aivoja ja tekeviä käsiä tarvitaan. Arvostus ja arvostelu ovat saman kolikon molemmat puolet, ja aina työssä läsnä. Ihmisten kanssa työn tekeminen on kuitenkin omalla tavallaan aina palkitsevaa ja haluan rohkaista nuoria kokeilemaan myös valmentamista!

Ilman tukijärjestelmiä ei tämän tasoinen ja laajuinen toiminta olisi mahdollista, ja mm. apurahaa saaneita urheilijoita on muutaman kuluneen vuoden aikana useita. Tulevaisuuden Ryhmän toimintaan – leiritykseen ja valmen-

nukseen – on luvattu seuraavaan budjettiin hieman lisää käyttövaraa, samoin nuorisomaajoukkueryhmän ympärivuotinen toiminta on elintärkeää huippukeilailun jatkuvuuden kannalta. Myös Kuortaneen kampuksen tarjoamat opiskelu- ja valmentautumismahdollisuudet sekä muut kaksoisuraa tukevat ratkaisut ovat suuressa roolissa nimenomaan yksilöiden nuoruusvuosien valintavaiheen myllerryksissä. Arvokisamenestyksen siemenet on kylvetty usein 3-10 vuotta aiemmin, vaikka juniori-ikäisistä tai nuorista urheilijoista puhutaankin. Pelkillä viimeistelyleireillä ei voittajia tehdä.

Jokainen valmentaja tai ohjaaja, joka on mukana jollain tavalla lapsien tai nuorten saattamisessa keilailun pariin, oppimista tai muuten toimintaa tukemassa, on tärkeä osa systeemiä ja osa kansainvälistä menestystämme. Iso kiitos ja arvostukseni kaikille teille!

3. Mahtavat, kunnianhimoiset keilaajat

...jotka harjoittelevat, tekevät pitkäjänteisesti työtä niin lajitaitojen parantamiseksi kuin myös kartuttaakseen sitä henkistä pääomaa ja sitkeyttä, jolla mitalisijoille nousee. Kahtena kuluneena koronavuonna meillä oli moneen muuhun maahan verrattuna kohtuullisen hyvä tilanne ja keilaajat jaksoivat tehdä hommaa kotimaassa, vaikka arvokilpailuja ei järjestettykään. Maailmalla taso on Eurooppaan verrattuna (pois lukien kivenkova Ruotsi) huikkea kova, sen näyttivät nuorten MM-kilpailut! Onneksi tältä sukupolvelta tuntuu löytyvän rohkeutta hypätä myös ammattilaiskisojen maailmaan. Uskallan ennustaa, että muutaman vuoden kuluttua useampia suomalaisia keilaajia pelaa sekä PBA- että PWBA-kilpailukiertueilla. Me tuemme ja autamme teitä minkä pystymme täällä taustalla, antakaa palaa! ●

Piritta Kantola kirjoittaa tekijöistä Suomen maajoukkueen menestyksen taustalla.

Toimin Kuortaneen Urheiluopistolla Keilailun valmennus- ja koulutuskeskuksen johtajana, Suomen Keilailuliiton nuorisomaajoukkueryhmän vastuvalmentajana ja valmentajakoulutuksien pääkouluttajana sekä EBF:n valmennus- ja koulutuskomitean jäsenenä. Kannan suurta huolta harrastajamäärien laskusta, yhteisöllisyyden vähenemisestä sekä valmentajien ja muiden toimijoiden työtaakan kasvusta. Iloitsen saavutetuista tavoitteista, nuorten kehittymisestä ja ihmisten yleisestä innostuneisuudesta. Harrastan kilpakeilailua sopivin tavoittein, luonnossa liikkumista ja milloin mitäkin kuntourheilulajia.

Ensimmäinen henkilökohtainen arvokisa-voitto ei sammuttanut Joonas Jähin nälkää – tavoiteltavaa riittää yhä

Muutama kuukausi on ehtinyt vierähtää Joonas Jähin pitkän ja menestyksekkään uran huippuhetkestä. 10. kesäkuuta Jähi kirjoitti nimensä suomalaisen keilailuhistoriaan henkilökohtaisena Euroopan mestarina. EM-kulta tuli Masters-osiosta, jonka voittaminen ei irtoa todellakaan helpolla.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVA: **KRISTIAN TÖRNQVIST**

MIESTEN EM-KILPAILUJA siirrettiin koronatilanteen vuoksi useaan otteeseen ja kilpailun suomalainen järjestäjätaho kävi varmasti läpi epäuskoisia tuntemuksia siitä, saadaanko kisat ylipäätään järjestettyä. Näin lopulta tapahtui, ja hyvä niin.

Jähi toteaa, ettei odotetun hetken venymisen häirinnyt liiemmin hänen keskittymistään.

– Koronatilanteen tiesi siinä koko ajan, eikä kisojen siirtyminen haitannut. Oli lopulta vain parempi, että saimme yleisön sitten paikalle, kun kisat saatiin lopulta järjestettyä.

Pitkän odotuksen lisäksi myös tuttu Talin keilahalli toi oman maukkaan lisänsä kokonaisuuteen.

– Tietysti voitto olisi ollut hienoa missä tahansa, mutta Suomessa ja kotihallissa voittaminen nostaa sen hetken erityisyyttä. Lyötiin siinä varmaan ennen kisoja vähän paineitakin, että Talissa pitäisi pärjätä. Sain kotikisoista kuitenkin pelkästään positiivista ekstraa, enkä kokenut niistä paineita. Noita hetkiä miettii nyt hyvillä mielin.

Kolme ruotsalaista kumoon

Jähi joutui Mastersin eri vaiheissa ison haasteen eteen, sillä kisakaavio heitti vastaan kivikovia keilajia toisensa perään. Ensin Jähi voitti Tanskan **Carsten Warming Hansenin** tiukassa taistossa voitoin 2–1. Tämän jälkeen vastaan tulikin pelkkiä ruotsalaisia.

Puolivälierässä Jähi pelasi **James Blomgrenia** vastaan. Blomgren voitti avausarjan 215–175, mutta Jähi vei seuraavat nimiinsä 246–184 ja 268–209 ja eteni neljän parhaan joukkoon. Välierässä Jähi kaatoi moninkertaisen PBA-voittajan **Jesper Svenssonin** suoraan kahdessa sarjassa 217–203 ja 230–167. Näin suomalainen tv-finaalissa oli tosiasia.

Loppuottelu käytiin Jähin ja kokeneen **Martin Larsenin** välillä. Jähi kaatoi keiloja lähes hurmosmaisesti, eikä Larsenille annettu armoa. Sarjat Jähille 235–193 ja 268–193, mikä tarkoitti EM-kotikisojen päättymistä suomalaisiin mestaruusjuhliin.

Ennen näitä kisoja Jähillä oli palkintokappissaan jo peräti viisi Euroopan mestaruutta, mutta näistä neljä oli tullut joukkuekilpailusta ja yksi parikilpailusta **Osku Palermaan** kanssa. Talissa voitettu kulta oli täten ensimmäinen henkilökohtainen arvokisavoitto.

– Se oli iso hetki ja suurin voitto urallani tähän mennessä. Pitihän siinä olla myös hie-man tuuria matkassa, että onnistui voittamaan kaikki pudotuspelit siinä matkalla. Saimme Japen (**Jarmo Ahokas**) kanssa keskusteltua hyvin radoista ja tehtävistä muutoksista ja **Uutilan Pasi** auttoi myös hyvin läpi kisojen, Jähi sanoo.

– Heitto tuntui todella hyvältä kisoihin lähettäessä. Tiesin, että kunhan vain jalat pelaavat, niin heitto lähtee hyvin. Aamuisin piti tehdä kaikki jumpat huolella, mutta kisojen aikana ei ollut ongelmia ja oli helppo suorittaa. Sitten piti vain tehdä radalla oikeita ratkaisuja.

Laji tarjoaa edelleen kosolti haasteita

Muikemat 13 arvokisamitalia urallaan voittanut Jähi juhlii niistä ensimmäistä jo vuonna 2009, joten matka henkilökohtaiseen mestaruuteen on ollut pitkä. Paloa riittää silti yhä, eikä 36-vuotias keilaja ole poistumassa mihinkään.

– Keilailun vaikeus viehättää. Tätä ei ole oikein koskaan niin sanotusti osannut ja muuttuvia tekijöitä on paljon. Joutuu tekemään myös paljon pään kanssa töitä, että se pysyy kasassa. Ne jännittävät tilanteet ovat unohtumattomia kokemuksia, Jähi kuvailee.

– Keilailussa on vielä vaikka mitä voitettavaa ja jokaiselle kaudelle. Ei tämä tähän jää. Olen huono miettimään pitkäjänteisesti kauas tulevaisuuteen, mutta mitä tulee vastaan, niin koitetaan niissä pärjätä. Ensi vuonna on taas arvokisoja, mihin yritän päästä mukaan. Aion panostaa täysillä.

Pitkä matka maajoukkueessa, voittaminen, joskus myös häviäminen ja siinä ohessa kasvamisen ihmisenä ja keilajana ovat muovanneet Jähiä. Keilojen kaatumiseen on tullut vuosien varrella enemmän ymmärrystä.

– Enemmän sitä ottaa asioista selvää ja osaa keskittyäkin paremmin kuin nuorempana. Aikoinaan, kun pärjäsikin, niin ei tiennyt sen tarkemmin, miksi niin tapahtui. Sitä vain heitteli ja kaikki oli kivaa. Nykyään ymmärtää enemmän, että mistä se menestys oikein rakentuu. ●

Nälkää riittää. Joonas Jähi loisti miesten EM-kilpailuissa ja 36-vuotiaan maajoukkuekeilajan tähtäin on edelleen arvokilpailuissa.

Osku Palermaa valittiin Kansainvälisen keilailuliiton pelaajayhdistyksen varapuheenjohtajaksi

IBF Athletes Committee eli suomen kielellä soljuvammin Kansainvälisen keilailuliiton pelaajayhdistys valitsi hiljattain toimenkuviinsa tuoretta verta. Joukossa on yksi tunnettu suomalaiskeilaaja, kun Osku Palermaa aloitti varapuheenjohtajan tontilla. Puheenjohtajan paikka meni kanadalaiselle, kolminkertaiselle PBA:n major-voittajalle François Lavoielle.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVA: **HENRI HAVUSELA**

– **KYSEESSÄ** on nelivuotinen pesti. Olen ollut jo pitkään keilailussa mukana ja tuntui, että haluaisin antaa takaisin lajille ja pitää meidän urheilijoiden puolia. Näin netissä yhden aikaisemman jäsenen päivityksen, että haku on auki, ja siitä kiinnostukseni lähti. Pelaajayhdistys on ollut pystyssä jo varsin kauan, mutta siitä ei ole paljoa tiennyt. Sittemmin olen keskustellut useiden keilaajien kanssa, joiden olen kuullut olleen mukana, Palermaa taustoittaa.

– Pistin hakemuksen sisään ja kun Euroopasta ei muita miehiä hakenut, niin ei tarvinnut järjestää äänestystä tai vastaavaa valintaprosessin tuossa vaiheessa. Kaikki aiempi kokemukseni lajin parista on totta kai hyödyksi, mutta tällaisissa luottamustoimissa en ole aiemmin toiminut.

Työtä urheilijoiden eteen

Palermaa toteaa, että käytännön tasolla pelaajayhdistyksen on tarkoitus olla olemassa urheilijoiden takia. Pelaajayhdistys keskustelee liiton hallituksen kanssa ja pitää pelaajien sekä samalla urheilullisen näkökulman puolta. Tilanne ei ole ollut Palermaan mukaan aina paras mahdollinen ja keilaajien vaikutusmahdollisuuksia olisi hyvä lisätä.

– Joskus ärsyttää, kun ihmiset hakevat joihinkin toimenkuviin vain omaa etua ajaakseen. Haluan, että toiminta on mahdollisimman reilua ja toiminnan olevan kaikille mahdollisimman hyvällä mallilla, Palermaa viittaa yleisemmällä tasolla urheiluvaikuttamiseen.

– François toimii puheenjohtajana ja hänen tehtävänsä on edustaa meidän äänenäme kokouksissa ja konferensseissa. Jos hän on estynyt, niin siinä kohtaa minä lähdän paikalle

ja hän avaa minulle, missä asioissa sillä hetkellä mennään.

Toimenkuva pelaajayhdistyksessä on vasta aivan alussa, mutta joitain visioita Palermaalla kuitenkin jo on. Osa niistä on ajatuksia ideaalista tulevaisuudesta.

– Tulevaisuudessa, jos onnistumme, niin yksi idea olisi saada järjestettyä lisää koulutusta, jotta ihmisillä on mahdollisuuksia edetä

esimerkiksi valmentajaksi ja saada lajin parista töitä. Olisi myös hienoa saada rakennettua taloudellista tukea siihen ympärille. Joissain lajeissa entisiä urheilijoita on koulutettu eri tehtäviin.

– Yksi näkökulma on toki myös se, millaisia kilpailuformaatteja tulevaisuuden kisoihin halutaan, että kilpailu olisi kaikille urheilullista ja reilua. ●

Osku Palermaa tarttui vastuulliseen tehtävään ja pitää urheilijoiden puolia.

Kun keilailumaailma mullistui

Yksi keilailu-urheilun suurista murroskohdista on ollut 1990-luvun alkuun ajoittunut ”pallomullistus”. Tuli X-calibur, tulivat reaktiivipallot, tuttavallisemmin ”liimapallot”. Ensimmäisen kerran näitä ihmeitä nähtiin Ruotsin pelaajilla joukkueiden Eurooppa Cupissa 1992. Tuosta hetkestä alkoi kiihtyvä välinekehittely. Muutos on heijastunut voimakkaasti myös radanhoitoon ja sitä kautta halliyrittäjien ja kisajärjestäjien arkeen. Myös aika, jolloin kilpailemaan lähdettiin kahden tai kolmen pallon kanssa, oli mennyttä.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: SKL:N ARKISTO JA HERMANNI MERONEN

EIKÄ ENÄÄ riittänyt se, että uuden pallon osti kerran parissa vuodessa tai edes kerran vuodessa, uusia ja entistä tehokkaampia kaatajia tuli markkinoille jatkuvalla syötöllä, tarjonta oli valtavaa. Ja sitähan se on edelleen. Tuohon aikaan kuuli usein sanottavan, että ”ennen kierre piti osata tehdä, nyt sen saa kaupan hyllyltä”. Osittain ehkä tottakin, ainakin vähemmän lajiin panostavan harrastajakilpailijan osalta.

Uuden elementin tämä kehitys joka tapauksessa lajiin toi, yhdeksi huippukeilaajan tärkeimmistä ominaisuuksista nousi taito käyttää oikeaa välinettä, oikeaan aikaan ja oikeassa paikassa, oikealla tavalla.

Edellinen iso mullistus keilailussa nähtiin vuosikymmen aikaisemmin, kun laminaattiradat alkoivat vallata alaa puuradoilta. Tämä oli kuitenkin enemmänkin palveluiden tarjoajiin eli halliyrittäjiin vaikuttava muutos, koska sen myötä jokavuotiset hionta- ja lakkaustyöt jäivät historiaan.

Pallojen kehitys vaikutti kaikkeen ja myös arvokilpailujen sääntöihin jouduttiin tekemään muutoksia, rajoittamaan käytettävien pallojen määrää. Vuosien varrella näitäkin sääntöjä on hiottu ja muunneltu eri kilpailuissa.

Mika Koivuniemi murroksen ytimessä

Suomalaisen keilailun kiistaton ykkösurheilija, **Mika Koivuniemi**, oli tuolloin vuonna 1992 aivan asian ytimessä, sillä hän keilasi Suomen Eurooppa Cup-joukkueessa ja näki Ruotsin marssin radoille reaktiivipallojaan pyörittämään.

– Tosiaankin X-calibur oli ensimmäinen reaktiivipallo tai ”liimapallo” kuten niitä alettiin kutsua huiman kitkan ja sitä kautta kääntymisen takia. Olin nähnyt jo kyseisen pallon, kun olin Malesiassa -92 keväänä pelaamassa jotain kutsukisaa. Siellä jenkkiedustaja sai jol-

lain uudella pallolla täysin erilaisen reaktion kuin kukaan muu, Mika muistelee.

– Sitten Eurooppa Cupissa Ruotsin keilajilla oli noita palloja ainoina pelaajina. Olihan se erilaista katsoa sellaista pallon ja keilojen liikettä. Muistaakseni ei ainakaan meidän jengissä ollut suurta paniikkia asiasta, keskityttiin enemmän omaan juttuihin, ja muistaakseni myös ruotsalaisilla oli omat vaikeutensa pallojen ja niiden liikkeiden kanssa. Eivät olleet oikein vielä oppineet niiden pallojen metkuja, Mika hieman hymyilee.

Muiden osallistujamaiden pelaajilla oli käytössään vain uretaanipalloja, myös suomalaisilla. Vaikka ruotsalaisten kaatoprosentit

tuolloin hämmästyttivät, muistaa Mika Koivuniemi heillä olleen myös jo mainitsemaan vaikeuksia.

– Kyllä he saivat enemmän kaatoja kuin muut joukkueet, mutta myös isoja reikiä muistan heidän jättäneen paljon. Ei ”hurreilla” tehoja/kierroksia palloissa enempää ollut, mutta sen pallon liike keiloissa oli aivan toista luokkaa, varsinkin, kun radat tehtiin sen ajan hoitokoneilla ja tuotteilla, Mika valottaa.

Aivan varmaa tietoa siitä, miten naapurimme olivat nuo ensimmäiset reaktiivipallot käyttöönsä ensimmäisinä Euroopassa saaneet, ei kenelläkään tunnu olevan. Oma epäilynsä Mika Koivuniemellä siitä on.

– Olen ehkä kuullut sen joskus, mutta en ole varma... olisiko **Mats Karlssonilla** ollut osuutta asiaan, Mika aprikoi.

Palloja kuin palloja, mutta lopputuloshan ratkaisee ja kyllä tuonkin kisan palkintojen jaossa kuunneltiin Maamme laulua. Voitto oli suomalaisille ehkä piirun verran tavanomaisista makeampi.

– Joo voitettiin kisa ja huippufilikset oli, kuten aina voiton jälkeen. Hieno jengi meillä siellä oli ja vielä Pave koutsina, Mika nostaa esiin joukkuetta luotsanneen **Paavo Grönmarkin**, joka muuten oli valmentajana myös silloin, kun Mika voitti maailmanmestaruuden Singaporessa vuotta aikaisemmin. Eurooppa Cupin joukkueessa Mikan kanssa keilasivat **Ari Halme, Olli Tiainen, Kimmo Lehtonen, Tom Hahl** ja **Teemu Raatikainen**. Melkoinen legendojen ketju.

Amerikkaan ja uutta opiskelemaan

Mika oli tuolloin jo runsaasti menestystä hankkinut urheilija, maailmanmestari ja tunnettu ammattilaistenkin keskuudessa. Hän oli myös muuttamassa Amerikkaan. Osaaminen, tekniikka ja lajin taktiikka olivat hänellä jo hyvin hallussa, mutta niin vain 1992 alkanut välineiden huima kehitys pakotti myös Mikan ”piirustuslaudan” ääreen, välineiden tuntemisesta ja valintojen tekemisestä oikea-aikaisesti tuli oleellinen osa kilpakeilaajan arkea.

– Varmasti isoin muutos, mitä tässä urheilussa on tapahtunut. Omaan uraan se vaikutti siten, että piti opetella tekniikkaa uudelleen. Tajusin sen, kun muutin Amerikkaan. Noin vuoden harjoittelin lähes joka päivä, että sain lähes 90 asteen pyörinnän pois ja opin käyttämään pienempiä kulmia saadakseni järkevämpiä pallonliikkeitä myös kulkeuman ja muiden muutosten aikana, Mika kertoo.

– Laji muuttui siis tosi paljon ja välineiden ymmärtäminen tuli isommaksi osaksi keilailua. Tietenkin hyvä fyysinen suoritus on aina ollut tärkeää, mutta nämä pallot varmasti antoivat useammalle tyylille mahdollisuuksia nousta huipulle, jos ymmärsi välineitä hyvin. Mutta varsinkin haastavammilla olosuhteilla aina tarvitaan hyvää fyysistä suoritusta ja taitoa, miten käyttää mitäänkin palloa, Mika jatkaa.

Mikan ura keilailun parissa on jo useamman vuoden jatkunut valmentajana Arabimiraateissa. Valmennettavilleen hänellä on selkeät päälinjat.

– Painotan, että aina uusimpien pallojen ostaminen ei tee kenestäkään huippukeilaajaa. Pitää osata käyttää palloja oikein. Jos pallo on tehty nousevaksi, niin sitä vastaan ei ole järkevää taistella fyysisen suorituksen muutoksilla, ja toisinpäin. Eli käytä palloa, siten, miten se on suunniteltu käytettäväksi, Mika summaa.

Hän arvioi, että pitkän uran aikana käsien kautta on kulkenut yli 2500 keilapalloa.

Mika Koivuniemi näki aitiopaikalta pallomaailman mullistuksen ja teki itse ison työn sopeutuakseen.

– Kun olin PBA tourilla, tein 100+ palloa joka kausi. Tosin niistä varmasti 30:llä tuli heitettyä ehkä sarja tai vähemmän. Ne olivat vain työkaluja. Minulle maksettiin siitä, että heitän jonkun firman pallolla ja sain niitä tarpeeni mukaan. Mutta, kun voitin MM-kullan 1991, niin sinä kautena käytössäni oli ehkä 6-8 palloa, mikä oli iso luku silloin Suomessa, Mika kertoo. Siinä hieman perspektiiviä välinekehityksen merkitykselle ja tuomille muutoksille lajissa.

Mitä Mika tuumii kilpakeilailusta ja siihen liittyvästä välinekehityksestä nyt, onko menty jo liian pitkälle ajatellen sitä, että tavallinen harrastajakilpailija putoaa keltasta yksinkertaisesti taloudellisista syistä.

– Edelleen hyvällä monipuolisella tekniikalla voi korvata monta palloa, mutta onhan palloja paljon ja sosiaalinen media täynnä idoleja markkinoimassa uusimpia välineitä, kuten heidän sopimuksissaan lukee. Loppujen lopuksi välineet eivät ole kehittyneet kovinkaan paljoa enää vuosikausiin. On menty jopa takaisinpäin, kun uretaanit ovat alkaneet olla järkevä vaihtoehto isoissa kisoissa.

– Pallot kallistuvat koko ajan ja varmasti tavallisten massakeilaajien on vaikeaa ostaa niitä laatikkokaupalla kaudessa. Tänä päivänä huippujen ja massan välinen ero on isompaa kuin koskaan ennen ja pallot ovat iso syy tähän. Tosin huiput ovat parempia, monipuolisempia ja ymmärtävät palloja paremmin kuin koskaan aikaisemmin. Ehkä ollaan tulossa tilanteeseen, missä kilpakeilaaminen tulee pienemmän ja pienemmän ryhmän jutuksi, ja massalle tulee omia pikkukisoja, Mika pohtii.

Pitkässä juoksussa taito ratkaisee

Jouni Helminen Sport Bowling Finlandista on keilannut huipulla sekä ennen tätä suurta välineisen mullistusta että sen jälkeen, ja toiminut kaksi viimeistä vuosikymmentä myös keilailuvälineiden parissa yrittäjänä eli näköala lajiin on laaja.

Hän muistelee reaktiivipallojen alkuaikaa hieman samaan tapaan kuin mitä Mika mainitsi ruotsalaiskeilaajien ongelmista ensimmäisissä arvokilpailuissa, missä he ”liimapalloja” käyttivät. Harrastajakilpailijat eivät jääneetkään välinekehityksen myllerryksessä huippujen jalkoihin, vaikka niin monesti ajatellaan.

– Itse asiassa tässä kävi alkuun täysin päinvastoin. Uretaanipalloilla piti tehdä paljon kierrettä, jotta sai pallon iskemään keiloihin. Lisäksi irrotus piti olla todella sivusta, jotta sai pallon liukumaan ja kääntymään. Kun reaktiivipallot tulivat, suuri osa huipuista oli aika pulassa uusien välineiden kanssa, koska uretaaniaikana opetellulla irrotuksella heidän pallonsa ylireagoivat todella paljon. Moni lupaa nuori lopetti lajin kokonaan, koska olivat käyttäneet vuosia tekniikan opetteluun, joka käytännössä vanhentui yhdessä yössä, Jouni Helminen kiteyttää.

– Harrastajakeilaajat sen sijaan saivat paljon enemmän tehoa palloonsa, ja alkuun huippujen ja harrastajien tasoero kapeni merkittävästi. Mutta tässä pitää toisaalta muistaa, että huiput ovat hyviä, ja kun heille annetaan riittävästi aikaa, he kyllä sopeutuvat uusiin välineisiin, ja näin kävikin. He muuttivat irrotusasettoaan ja saivat uudet välineet toimimaan heidän tekniikkaansa. Näitä välinemul-

listuksiaan on tullut lähes kaikissa lajeissa, ja pitkässä juoksussa hyvät on aina hyviä. Keilailussakin tämä pätee, ja pitää aina muistaa, että keilaajat ovat aina tärkeämpiä kuin hänen välineensä, Jouni painottaa.

Jouni itse oli aikanaan kuuluisa siitä, että hänellä oli iso arsenaali välineitä mukana kilpailuissa. Ehkä hän oli aikaansa edellä?

– Enpä tiedä. Olen aina ollut kiinnostunut palloista, ja halusin kokeilla kaikkea mahdollista. Osan kokeiluista olisi varmaan voinut jättää väliinkin. Mutta toisaalta se oli todella arvokasta oppia tulevaisuutta varten, kun rakkaasta harrastuksesta tuli myöhemmin työ, Jouni tuumaa.

Vaikeampaa kuin koskaan

Välineiden kehittyminen ja muutokset ovat vaikuttaneet lajiin paljon laajemminkin kuin vain yksittäisen keilaajan tekniikkaan, hänen tekemiinsä ratkaisuihin tai hankintoihin.

– Ainoa pysyvä asia maailmassa on muutos. Itse näkisin, että suurin muutos näiden uusien pallojen kanssa oli se, että kuinka nopeasti ne muuttavat rataa. Ensinnäkin, koska nämä uudet pallot olivat voimakkaita, niin piti öljyn määrää radalla lisätä. Reaktiivipallo syö todella paljon öljyä radasta, ja muuttaa radan öljyprofiilia. Se voi olla hyvä tai huono asia keilaajan kannalta. Mutta se on myös tehnyt tästä lajista vaikeamman kuin se on koskaan ollut. Muuttuvia tekijöitä on jo mielestäni liikaa, Jouni valottaa.

– Nyt kun yhtälöön vielä lisätään kaksikäiset ja nuoret, joiden pallojen pyörintämäärät ovat melkein kaksinkertaiset kuin huipuilla 20 vuotta sitten, on ratojen kuivuminen välillä jo surkuhupaisaa katseltavaa. Ei yksinkertaisesti enää riitä, että osaat toistaa suoritusta hyvin. Tärkeämpää huipulla on jo ymmärtää ja ennakoita, mitä kohta radoille tulee tapahtumaan. Tässä kohtaa laji on muuttunut rajusti uusien pallojen myötä, ja itse en välttämättä pidä sitä positiivisena asiana, Jouni Helminen pohtii.

Pallojen maahantuojana ja myyjänä Jouni tietää millaisia määriä eri tason keilaajat yhden kauden aikana hankkivat ja käyttävät.

– Sanoisin, että Suomessa se liikkuu maajoukkue-tason pelaajilla kymmenen pallon tienoilla. Huippuammattilaiset taas saattavat porata lähemmäs sataakin palloa vuodessa. Suurin osa harrastelijakilpailijoista porauttaa yhden tai kaksi palloa vuodessa. Sehän riippuu täysin keilailumäärästä ja siitä, käyttääkö useampaa eri palloa, vai keilaako vain sillä yhdellä ainoalla lempipallolla kelistä riippumatta, käyttääkö erillistä paikkopalloa jne., Jouni kertoo ja valottaa hieman myös välineiden hintoja ja niiden kehitystä.

– Pallot maksavat meillä tällä hetkellä 250 – 370 euroa porattuna. Pandemia ja Ukrainan sota kaikkine vaikutuksineen ovat viimeisen

Sport Bowlingin Jouni Helminen oli nuorena huippukeilaaja ja myöhemmin tie vei lajin näköalapaikalle yrittäjäksi keilailuvälineiden pariin.

vuoden aikana nostaneet tuottajahintoja, sillä öljyhän on keilapallojen perusraaka-aine. Sen lisäksi rahtien hinnat ovat moninkertaistuneet. Keilapallojen reaalihintana on kuitenkin laskenut aika paljonkin viimeisen parin kymmenen vuoden aikana. Jo kaksikymmentä vuotta sitten kalleimmat pallot maksoivat 344 euroa, Jouni selvittää.

Väistämättä tulee ajatelleeksi sitä, mihin keilaajat käytettävissä olevia euroja harrastuksessaan käyttävät. Joutuuko välineisiin satsaava harrastaja tinkimään ratatuntien määrästä ja tekemään päätöksiä, mistä tingitään, jos tinkimään joutuu.

– Vielä ei tällaista ole näkyvissä. Nykyään on useissa halleissa erilaisia kausikortteja ja vastaavia, jotka mahdollistavat edullisen harjoittelun, kun hallissa on tilaa. Niiden takia harjoittelun reaalihintana on laskenut paljonkin niistä ajoista, kun hallit olivat iltaisin vain vakiovuorolaisten käytössä. Sanoisin, että nykyään suurin osa aktiiviharrastajista käyttää enemmän aikaa kilpailemiseen kuin harjoitteluun, ja kilpailusuoritusten määrä ei hirveämmin ole pudonnut viimeisten vuosien aikana, ainakaan niissä keilahalleissa, joissa kilpakeilailuun panostetaan. Tietysti tällä hetkellä elämme erittäin epävarmassa maailmantilanteessa, eikä kukaan varmaan pysty ennustamaan, miten kuluttajat tulevat toimimaan seuraavan vuoden aikana.

Harmaita ja synkkiä pilviä

Mihin Jouni Helminen arvelee keilailun juuri tällä hetkellä ylipäättään olevan menossa, on-

ko lajilla edessä vielä isoja muutoksia vaiko rauhallinen valoisa tulevaisuus.

– Pandemian jälkeen hallit ovat saaneet asiakkaat takaisin, ja siellä puolella tilanne näyttää ihan valoisalta. Tosin tulevaisuutta huonontaa energian, erityisesti sähkön hinnan nousu. Keilahallit ovat aika riippuvaisia sähköstä, ja se tuo harmaita pilviä taivaalle. 20-ratainen keilahalli kuluttaa noin 250 000 - 300 000 kWh vuodessa ja viimeaikoina on sähkön hinta viisinkertaistunut entisestä eli puhutaan kuukausitasolla useista tuhansista euroista lisäkuluja viime kauteen verrattuna, Jouni laskeskelee monille tutuiksi tulleiden asioiden vaikutusta keilailuun. Vielä ehkä sitäkin enemmän hän näkee synkkiä pilviä lajin järjestötason taivaalla.

– Jos katsotaan organisaatiotasolla, niin elämme aika ankeita aikoja. IBF (kansainvälinen keilailuliitto) on aivan sekaisin, ja menee aika kauan ennen kuin meidän kattojärjestöme saa korjattua viimeisten vuosien toilailut. Atlantin toisella puolella USBC (Amerikan keilailuliitto) ei ole viime aikoina hirveämmin saanut kavereita toimintatapojensa takia, ja siellä näyttäisi syntyneen aikamoinen sota USBC:n ja ammattilaisjärjestö PBA:n omistavan keilahalliketju Bowlero Groupin välille, eivätkä tällaiset taistelut ole koskaan kääntyneet lajin parhaaksi, Jouni pohtii ja heittää ilmoille yhden aavistuksensa tulevaisuudesta keilailussa.

– Isoin muutos, joka lajiin on lähes 100% varmuudella tulossa on narukeilujen paluu. Se tulee muuttamaan lajia aika rajusti. Itse en ole narukeilujen kannalla, mutta ymmärrän hyvin halleja, jotka niihin vaihtavat. Ne ovat huomattavasti kustannustehokkaammat laitteet. Oma mielipiteeni on, että voimme hyväksyä narukeilailun viralliseksi lajiksi, mutta nimenomaan omaksi lajikseen. Narukeilailua ja ns. free fall -keilailua ei pitäisi sekoittaa toisiinsa, Jouni päättää.

Kun mielessäni heräsi ajatus tämän aiheen kiteyttämisestä yhteen artikkeliin, muistelin, että reaktiivipallot ilmestyivät lajiin 15-20 vuotta sitten. Mutta aloittaessani tarkemman pohdiskelun huomasin, että onhan siitä hyvän aika sentään 30 vuotta. Näin huolimatta siitä, että olin silloin itsekkin kisapaikalla, kun Eurooppa Cupia Aalborgissa keilattiin. Vuosien saatossa näin aitiopaikalta, miten suuri vaikutus tuolla hetkellä keilailu-urheilulle oli. Se oli valtava, kuten Mika Koivuniemen ja Jouni Helminen ajatusten myötä voi ymmärtää. Iso osa tämän päivän huipuistahan ei ollut vielä edes syntynyt, kun tämä ”vallankumous” lajissa nähtiin ja siksi he ovatkin kasvaneet aivan erilaisen lajin parissa kuin ennen vuotta 1992 huipulle nousseet ja siellä keilanneet urheilijat. ●

Juho Rissanen juhli Finnish Mastersin lopputurnauksen voittoa

Finnish Masters huipentui syyskuussa Talissa, kun suomalaiset huippukeilaajat kisasivat lopputurnauksessa. Mestariksi keilasi Juho Rissanen, joka voitti loppuottelussa Lenni Juutilaisen lukemin 255–205.

TEKSTI JA KUVAT: **MARKUS VILJANEN**

LOPPUTURNAUKSEEN KUTSUTAAN Finnish Masters -pisteiden perusteella 72 huippukeilaajaa ottelemaan kiertueen mestaruudesta.

Läpi finaali päivän tulostasoaan nostanut **Juho Rissanen** nousi lopulta Finnish Mastersin voittoon. Rissanen raivasi tiensä vaiheelta jatkoon, paransi tekemistään ja selvitti kahdeksan parhaan keilaajan vaiheessa pelatut sarjat lopulta huikealla 270,5 keskiarvolla.

Paljoa ei tästä tekemisen taso laskenut loppuottelussakaan, jossa Rissanen naulasi 255-sarjan **Lenni Juutilaisen** 205-sarjaa vastaan.

– Päivän ensimmäisen finaali vaiheen viisi ensimmäistä sarjaa olivat loistavaa pelaamista, mutta sitten hallin toiseen päähän siirtyäessä tuli 150- ja 160-sarjat. Viimeiseen sain kuitenkin 200-sarjan ja pääsin jatkoon, Rissanen aloitti.

– Jatkopeleissä alkuun ei ollut mitään hirmupeliä, mutta sain seuraavaan kahteen sarjaan kasaan 510 ja siitä jatkoin hyvällä flow’lla eteenpäin. En päässyt helpolla, kun jatkope-

leissä ensin vastaan tuli **Jarno Lahti** ja sitten **Peppi Konsteri**, mutta heitto toimi mielettömän hyvin. Peppiä vastaan päätin vaihtaa uretaaniin, ja sillä ei paljoa keiloja sitten pystyyn jäänytkään. Finnish Masters on SM-kisojen jälkeen yksi isoimpia kilpailuja, jossa kaikki huiput ovat yleensä pelaamassa. Tämä on iso ja haluttu titteli, Rissanen summaa.

Kakkossijalle keilanneen Juutilaisen urakka oli haastava, sillä kesken kilpailun käsi alkoi oireilla kivuliaasti.

– Oma tavoitteeni oli alun perin selviytyminen finaalin ensimmäisestä vaiheesta jatkoon. Yritin vetää vain omaa parasta vetoani loppuun asti ja katsoa, mihin se sitten lopulta riittää, kakkossijalle yltänyt Juutilainen kertoi.

Lopputurnauksen neljän parhaan välierät tarjosivat jännitystä ja isoja sarjoja. Juho Rissanen jatkoi erittäin vahvoja otteitaan voittamalla Joonas Jehkisen murskaavasti 268–155. Toisessa, Jesse Kallion ja Lenni Juutilaisen, parissa oli tasaisempaa. Ratkaisu nähtiin vasta 10. ruudussa, kun Juutilainen muurasi lopun umpeen ja voitti lukemin 228–224. ●

Finnish Masters -lopputurnauksen pudotuspelien tuloksia:

Kahdeksan parhaan pudotuspelit (3 sarjaa tulosta nollita aloittaen):

Juho Rissanen 817 – Peppi Konsteri 718
Jesse Kallio 729 – Henry Laine 623
Joonas Jehkinen 645 – Juhani Tonteri 610
Lenni Juutilainen 690 – Simon Susiluoto 573

16 parhaan pudotuspelit (3 sarjaa tulosta nollita aloittaen):

Lenni Juutilainen 746 – Tomas Käyhkö 709
Simon Susiluoto 707 – Teemu Putkisto 695
Jesse Kallio 750 – Petteri Salonen 596
Henry Laine 647 – Roosa Lundén 609
Juho Rissanen 806 – Jarno Lahti 732
Joonas Jehkinen 602 – Jani Soukka 574
Juhani Tonteri 720 – Henrik Puumala 632
Peppi Konsteri 621 – Pyry Puharinen 529

Juho Rissanen keilasi upealla tasolla ja kruunattiin Finnish Mastersin lopputurnauksen voittajaksi.

Miös Lenni Juutilainen voi olla ylpeä toisesta sijastaan. Loppuottelussa Rissanen oli vahvempi lukemin 255–205.

Turun alueen junnuilla yhteinen kesäleiri

Viime vuonna järjestettiin ensimmäinen yhteinen kesäleiri Raisiossa Turun alueen junnuille. Aikaisemmin oli jo monia vuosia keilattu Varsinais-Suomen Junnu Touria. Mutta korona keskeytti tuon kisan järjestämisen ja sen tilalle haluttiin järjestää jokin korvaava tapahtuma kesän alussa. Tapahtuman ideointiin ovat osallistuneet Turun Keilailuliitosta Kai Hildén, Salon Hanhivaaran keilahallista Jani Koivukangas ja Raision Keilailukeskuksesta Petra Eriksson-Sola.

TEKSTI JA KUVAT: **MARJA HONGISTO**

Päiväleiri edelleen suosittu

Tämän vuotinen leiri järjestettiin samalla konseptilla kuin viime vuonnakin eli kolmen päivän päiväleirinä kesäkuun alussa. Päiväleirin etuna on se, että pienempien leiriläisten on helpompi osallistua päiväleirille, kun välimatkat Lounais-Suomessa ovat melko lyhyitä. Nuorin leiriläinen oli kuusivuotias ja vanhin kaksikymmentävuotias. Mukana oli myös parakeilaajia. Lisäksi päiväleiri on järjestelyiltään helpompi tehdä ja hinta pystytään pitämään näin edullisena. Leirimaksu oli vain 35 € ja sisälsi myös maittavan lounaan kahtena päivänä keilahallilla. Osallistujia oli tänä vuonna 25, joista tyttöjä oli yhdeksän ja poikia 16.

Leirillä monipuolista tekemistä

Leirin päävastuullisena valmentajana toimi **Kai Hildén**. Harjoitteiden alussa hän kertoi mitä ja miksi tehdään ja näytti mallisuoritukset. Tekniikkaharjoitteita olivat:

- heiluriheitto
- kolmen ensimmäistä askelta, pysäytys ja sitten normaali viiden askeleen heitto
- lähtöasento -> kenkien kärki, polvet, lantio ja hartiat osoittavat pelattavaan linjaan
- pallon paikka ja painojakautuma käsille
- irrotusasento, vastakkaisen käden paikka
- viimeisen askeleen heitto, jalka eteen oikealle ja irrotusasennossa pysyminen
- paikkoharjoituksissa käytiin läpi 3-6-9-paikkosysteemi

Kahden käden keilaajille oli **Jani Koivukankaan** vetämät omat tekniikkaharjoitukset.

Koska Kupittaalla pystyy laittamaan harjoitustilassa erilaisia keilakuvioita, niin tätä mahdollisuutta käytettiin hyväksi erityisesti paikkoharjoituksissa. Mutta sillä pystyy myös elävöittämään harjoituksia ja saamaan leikkimielisyyttä leiripäiviin. Maalikisa oli oiva tarkkuusharjoittelu, joka sai suurta suosiota

leiriläisten keskuudessa. Maalikisassa pystytetään reikäkuvio ja tarkoituksena on saada keilapallo menemään keilojen välistä osumatta keiloihin ja menemättä ränniin. Helpoin on tietysti 7-10-kuvio ja vaikeimpia on kotireikä.

Leirikisa

Kolmas leiripäivä aloitettiin cup-muotoisella kisalla. Keilaleiricuppiin osallistuneista leiriläisistä osa ei ollut heittänyt edes epävirallisia kisoja, mutta suurella innolla kaikki osallistuivat kisaan. Kisassa heitettiin kolme sarjaa keskiarvotasoituksin (maksimitasoitus 135). Sijoille kaksi ja kolme sijoittuneet heittivät yhden sarjan välierän ja voittaja tästä kohtasi alkukilpailun voittajan.

Kaikki tytöt heittivät samassa sarjassa. Voittajaksi keilasi **Sofia Laine**, toinen oli **Miia Moskajärvi** ja kolmas **Emma Raivio**. Nuorempien poikien (syntyneet 2011-2013) järjestys oli: 1. **Miika Kuisma**, 2. **Henrik Venäläinen** ja 3. **Joose Konttila**. Vanhempien poikien (syntyneet 2002-2009) järjestys oli: 1. **Daniel Tamminen**, 2. **Konsta Rautiainen** ja 3. **Onni Saarni**. Kisan päätteeksi oli palkintojen jako. Mitalien lisäksi Turun Keilailuliitto oli lah-

joittanut kaikille palkituille hienot pokaalit.

Kisan jälkeen oli ruokailu, jonka jälkeen jakauduttiin kolmeen ryhmään. Yksi ryhmä pelasi pesäpalloa, toinen meni seikkailupuistoon ja kolmas Kupittaaan maaumalaan. Lopuksi kaikki kokoontuivat vielä keilahallille ennen kotiinlähtöä.

Leirin anti

Yhteistyö on voimaa keilailussakin. Kolmen hallin yhteistyönä tehty leiri onnistui hyvin ja osanottajia saatiin riittävästi leirin järjestämiseksi. Alueen junnut oppivat tuntemaan toisiaan ja toivottavasti kynnys osallistua kilpailuihin madaltui. Konkreettisena osoituksena yhteistyöstä tällä kaudella järjestetään kolme junnujen kaupunkiottelua Turku-Salo-Raisio kuuden hengen joukkuein. Voittajajoukkue palkitaan kiertopalkinnolla. Osallistujan ei tarvitse olla rekisteröitynyt keilaaja.

Näin suuri ja leiriläisten osalta laajakirjoinen leiri ei onnistuisi ilman innokkaita ja innostavia ohjaajia. Kiitokset leirin ohjaajille, Petra Eriksson-Sola, Jani Koivukangas, **Sanna Oksanen**, **Niko Rasi** ja **Marja Hongisto**. Ensi vuonna leiri järjestetään Hanhivaarassa Salossa. ●

Leiriläiset yhteiskuvassa

Huippuluokan laatua ja asiakaspalvelua

Finsoffat on suomalainen perheyriitys, joka on tehnyt sohvia jo yli 50 vuoden ajan. Yrityksen ideologia ei ole muuttunut vuosien saatossa; asiakkaille tarjotaan kestäviä kotimaisia tuotteita, eikä asiakaspalvelun laadusta tingitä.

Yli 80% Finsoffien myymistä sohvista valmistetaan käsityönä Keravan tehtaalla, josta löytyy myös tehtaanmyymälä. Yrityksen toimitusjohtaja, perustajien poika Jarmo Honkanen, vietti koko lapsuutensa sohvatyönteiden keskellä tutustuen jo nuorella iällä jokaiseen sohvatehtaan työvaiheeseen.

- On tärkeää tuntea tuotantoprosessi alusta loppuun, jotta voi luvata asiakkaalle laadukkaan, kotimaisen ja kestävä tuotteen, Honkanen tarkentaa.

Räätälöivät kotimaiset tuotteet

Kotimainen valmistus tuo mukanaan monia etuja. Tuotteiden räätälöinti on helppoa ja edullista. Kun mieleinen malli löytyy, räätälöidään se kodin mittojen mukaan ilman suuria lisäkustannuksia. Verhoiluvaihtoehtoja on lukematon määrä ja korkean laadun takeena sohville annetaan 20 vuoden runko- ja

joustintakuu. Finsoffien kotimaisille sohville on myönnetty Avainlippu-merkki osoituksena suomalaisesta työstä.

Laadusta ei edelleenkään tingitä

Finsoffien toiminnan ytimessä on perustamisesta asti ollut kotimaisten ja laadukkaiden tuotteiden valmistus, asiantunteva palvelu ja hyvä huolenpito työntekijöistä. Finsoffat työllistää tällä hetkellä 30 alan ammattilaista.

- Huippulaatu näkyy myös siinä, että yhä useammat asiakkaamme verhoiluttavat sohvensa vuosien päästä uudelleen sopimaan nykyiseen sisustukseensa. Tämä on ystävällinen teko sekä lompakolle että ympäristölle.

Finsoffien kolmas myymälä avattiin Helsinkiin Annankadun ja Kalevankadun risteykseen syksyllä 2021. Uuden myymälän vastaanotto on ollut positiivinen ja asiakkaat ovat löytäneet paikalle. Finsoffien mallistoon voi tutustua Helsingin myymälän lisäksi Vantaan ja Keravan tehtaanmyymälöissä sekä verkkokaupassa. Keravan tehtaanmyymälästä näkee suoraan sohvatehtaan osastoille, joissa voi seurata eri valmistusprosesseja.

INARIA®

— Millilleen.

Munkkiniemi & Arabia

Unelmiesi liukuovikaapit ja liukuovet mittatilauksena

Kotimaiset Inaria-säilytysratkaisut valmistetaan aina mittatilaustyönä sinun kotiisi. Etsit sitten unelmiesi liukuovikaappia, erillisiä liukuovia tai tilanjakajia, toteutamme kaikenlaiset säilytys- ja tilanjakoratkaisut aina laadukkaasti, tyylikkäästi ja ennen kaikkea yksilöllisesti – paikoilleen asennettuna tietenkin.

Hoidamme korkealla ammattitaidolla ja ystävällisesti palvelen niin mittauksen, suunnittelun, valmistuksen kuin asennuksenkin. Millilleen. 🌸

Inaria Studio Munkkiniemi

Munkkiniemen Puistotie 21
munkkiniemi@inaria.fi
Jani 050 567 9006
Harri 040 731 6483

Inaria Studio Arabia

Toukolankatu 13
arabia@inaria.fi
Joni 040 839 2468